พลศึกษาที่มีคุณภาพ

เอกสารแปลจาก Quality Physical Education (QPE) Guidelines for Policy-Makers

แนวทางสำหรับผู้กำหนดนโยบาย

พลศึกษา ที่มีคุณภาพ

แนวทางสำหรับ ผู้กำหนดนโยบาย

เพื่อรำลึกถึง มาร์กาเร็ต ทัลบอต (Margaret Talbot) ผู้เป็นแสงสว่างแห่งวงการพลศึกษา ซึ่งความมุ่งมั่นและความทุ่มเทของเธอในการส่งเสริมความครอบคลุมและความเสมอภาคจะยังคงสืบสานต่อไปผ่านสิ่งพิมพ์ฉบับนี้

สสส
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
CYPAS
Children and Youth Physical Activity Studies

พลศึกษาที่มีคุณภาพ แนวทางสำหรับผู้กำหนดนโยบาย

QUALITY PHYSICAL EDUCATION GUIDELINES FOR POLICY-MAKERS

ผู้เขียน	แนนซี แมคเลนแนน
	แจนนีน ธอมป์สัน
ผู้แปล	ดร.ทรงทรรศน์ จินาพงศ์
	สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล
	ดร.ปณิชา พรประสิทธิ์
	คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	รองศาสตราจารย์ ดร.อารีกุล อมรศรีวัฒนกุล
	วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
พิสูจน์อักษร	ดร.ปณิชา พรประสิทธิ์
จัดทำโดย	โครงการวิจัยด้านกิจกรรมทางกายในเด็กและเยาวชน
	(Children and Youth Physical Activity Studies: CYPAS)
	วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
กราฟิกดีไซน์	ปุณณวิช ลิมปรุ่งพัฒนกิจ
พิมพ์ที่	บริษัท กู๊ดเฮด พริ้นท์ติ้ง แอนด์ แพคเกจจิ้ง กรุ๊ป จำกัด
	6/1 ซอยเสรีไทย 58 แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
	Tel. 02-136-7042 Fax. 02-136-7043

เอกสารแปลฉบับนี้ไม่ได้จัดทำโดย United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) และองค์กรดังกล่าวไม่มีส่วนรับผิดชอบต่อความ ถูกต้องหรือความสมบูรณ์ของเนื้อหาในฉบับแปลนี้แต่อย่างใด

เอกสารต้นฉบับได้รับการเผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาตแบบเปิด Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) และเอกสารฉบับแปลนี้จัดทำและเผยแพร่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน

สารบัญ

คำนำ 4
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร 6
อภิธานศัพท์ 8

ส่วนที่ 1 บทนำ 12

1.1 ความเป็นมา 13
1.2 หลักการและเหตุผล 15
1.3 ขอบเขต 17

ส่วนที่ 2 การสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายเพื่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม 20

2.1 การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ไปข้างหน้า 21
2.2 พลเมืองที่มีสุขภาพดี มีสมรรถภาพ และกระฉับกระเฉง 25
2.3 ประเด็นสำคัญ 27
2.3.1 กลุ่มประชากรนอกระบบการศึกษา 27
2.3.2 การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทสถานการณ์ฉุกเฉิน 29

ส่วนที่ 3 การดำเนินนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ในทางปฏิบัติ 32

3.1 การสร้างแนวทางการศึกษาที่ครอบคลุม 32
3.1.1 ความเท่าเทียมทางเพศ 34
3.1.2 ความพิการ 37
3.1.3 ชนกลุ่มน้อย 39
3.2 การสร้างวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ 43
3.2.1 ความยืดหยุ่นของหลักสูตร 43
3.2.2 ความร่วมมือกับชุมชน 45
3.2.3 การติดตามและการประกันคุณภาพ 47
3.2.4 การฝึกหัด การจัดหา และการพัฒนาครู 50
3.2.5 สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากร 55
3.3 การขับเคลื่อนการดำเนินงาน 59

ส่วนที่ 4 การนำหลักการไปสู่การปฏิบัติ 64

ภาคผนวก 1: เกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) 75
ภาคผนวก 2: เอกสารกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม 81
ภาคผนวก 3: บรรณานุกรม 83

คำนำ

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO) เป็นหน่วยงานของสหประชาชาติที่ได้รับมอบหมายให้ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ผ่านการดำเนินงานที่ประสานความร่วมมือและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างรอบด้านของแต่ละบุคคล

วิสัยทัศน์ของเรามีความชัดเจน – กีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีความจำเป็นต่อเยาวชน ต่อการมีสุขภาพที่ดี ต่อสังคมที่มีความเข้มแข็ง และต่อการป้องกันความรุนแรง อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเอง หากปราศจากการดำเนินการของรัฐบาลและการสนับสนุนจากประชาคมระหว่างประเทศ สิทธิขั้นพื้นฐานในการเข้าถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้รับการรับรองไว้ในกฎบัตรนานาชาติว่าด้วยพลศึกษาและกีฬา ค.ศ. 1978 ขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO) ปัจจุบันจำเป็นต้องเร่งดำเนินการมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สิทธิดังกล่าวเกิดผลอย่างแท้จริงสำหรับทุกคน นี่คือวัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ซึ่งจัดทำขึ้นร่วมกับพันธมิตรในระบบสหประชาชาติ โดยสานต่อความร่วมมือที่มีมาอย่างยาวนาน รวมถึงการประชุมนานาชาติรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสผู้รับผิดชอบด้านพลศึกษาและกีฬา ครั้งที่ 5 ค.ศ. 2013 (5th International Conference of Ministers and Senior Officials Responsible for Physical Education and Sport: MINEPS V) ที่จัดขึ้น ณ ประเทศเยอรมนี

แนวปฏิบัตินี้ตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐานสามประการ ได้แก่ ความเสมอภาค การคุ้มครอง และการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนรัฐสมาชิกในการพัฒนาและเสริมสร้างนโยบายและการปฏิบัติที่ครอบคลุม เพื่อให้เด็กหญิงและเด็กชายทุกคนมีความฉลาดรู้ทางกาย

ประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง การลงทุนภาครัฐในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้ผลตอบแทนสูง ทั้งในด้านการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพและการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพช่วยปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมทางกาย ลดความเสี่ยงของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเยาวชน และส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งยังเป็นเวทีสำคัญในการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างครอบคลุมในสังคม การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเปิดโอกาสให้เยาวชนได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย พัฒนาทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้โอกาสในปัจจุบัน

และมีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบใหม่ของความเป็นพลเมืองโลก

อย่างไรก็ตาม แม้บทบาทสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง แต่ในหลายพื้นที่ทั่วโลกกลับพบแนวโน้มการลดลงของการจัดการเรียนรู้ในวิชานี้ สถานการณ์ดังกล่าวมีส่วนซ้ำเติมวิกฤตสุขภาพระดับโลก โดยมีการประมาณการอย่างระมัดระวังว่าการขาดกิจกรรมทางกายมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตทั่วโลกถึงร้อยละ 6

แนวปฏิบัตินี้จึงเกิดขึ้นจากความมุ่งมั่นที่จะระดมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและทรัพยากร เพื่อให้เยาวชนทั่วโลกได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เชื้อชาติ วัฒนธรรม หรือเพศสภาพ จำเป็นต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันนี้ เพื่อสนับสนุนให้เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม

ด้วยเจตนารมณ์ดังกล่าว ข้าพเจ้าขอเรียกร้องให้รัฐสมาชิกทุกประเทศพิจารณาข้อเสนอเชิงปฏิบัติที่นำเสนอในแนวปฏิบัตินี้ และร่วมกันใช้ประโยชน์จากการนำไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

อิรินา โบโควา
อดีตผู้อำนวยการใหญ่
องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
(15 ตุลาคม ค.ศ. 2009 -
10 พฤศจิกายน ค.ศ. 2017)

บทสรุป สำหรับผู้บริหาร

ข้อเรียกร้องเพื่อการดำเนินการ

แนวทางฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยความร่วมมือกับคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) สภานานาชาติด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา (International Council of Sport Science and Physical Education: ICSSPE) คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee: IOC) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund: UNICEF) สำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยกีฬาเพื่อการพัฒนาและสันติภาพ (United Nations Office on Sport for Development and Peace: UNOSDP) และองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ครอบคลุมทุกช่วงวัย ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา ในบริบทดังกล่าว แนวทางนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบสนับสนุนผู้กำหนดนโยบาย (เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงในกระทรวงที่เกี่ยวข้อง) ในการปรับทิศทางนโยบายด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้สามารถเร่งพัฒนาทุนมนุษย์ในหลายมิติได้อย่างมีลักษณะเฉพาะและครอบคลุม

ผู้ใช้แนวทางฉบับนี้จะได้รับประโยชน์จากการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ รวมทั้งรายการตรวจสอบเพื่อเสริมสร้างการดำเนินงาน ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี และตารางนโยบายสำหรับพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุมตลอดวงจรนโยบาย นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำอินโฟกราฟิกสำหรับรัฐมนตรี และชุดเครื่องมือสำหรับผู้ปฏิบัติ เพื่อใช้ประกอบแนวทางฉบับนี้ โดยออกแบบให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะของแต่ละกลุ่ม

ข้อเรียกร้องเพื่อการดำเนินการ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษากำลังเผชิญภาวะถดถอยในทุกภูมิภาคของโลก ระดับการขาดกิจกรรมทางกายที่เพิ่มสูงขึ้น ควบคู่กับความเสี่ยงต่อโรคที่เกี่ยวข้องในระดับสูง ได้รับการอธิบายโดยองค์การอนามัยโลกว่าเป็น "การระบาดใหญ่" การลดทอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจะยิ่งทำให้ปัญหาดังกล่าวทวีความรุนแรงมากขึ้น

นอกเหนือจากประเด็นด้านสุขภาพแล้ว รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินการเชิงนโยบาย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาดำรงสถานะที่เหมาะสมในหลักสูตรของโรงเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสเรียนรู้ในมิติที่หลากหลาย

เหตุใดจึงควรลงทุน?

ความฉลาดรู้ทางกายและการมีส่วนร่วม ในฐานะพลเมือง การจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นวิชาเดียวในหลักสูตรที่ผสานการพัฒนาร่างกายและสมรรถภาพทางกายเข้ากับการเรียนรู้ด้านคุณค่าและการสื่อสาร จึงเป็นประตูสำคัญในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อความสำเร็จในศตวรรษที่ 21

ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ การมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ที่มีคุณภาพและกิจกรรมทางกายในรูปแบบอื่น ๆ ช่วยเพิ่มสมาธิ เสริมสร้างการควบคุม การคิด และเร่งกระบวนการประมวลผลทางสติปัญญาของเด็ก

การมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพเป็นเวทีสำคัญในการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการท้าทายอคติและขจัดภาพเหมารวม

สุขภาพ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการมีกิจกรรมทางกายตลอดชีวิต ในระดับโลก สาเหตุการเสียชีวิตจำนวนมากเกี่ยวข้องกับโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สัมพันธ์กับการไม่มีกิจกรรมทางกาย เช่น โรคอ้วน โรคหัวใจ โรค หลอดเลือดสมอง มะเร็ง โรคทางเดินหายใจเรื้อรัง และโรคเบาหวาน ทั้งนี้ ประมาณร้อยละ 6-10 ของการเสียชีวิตทั้งหมดจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังมีความเกี่ยวข้องกับการไม่มีกิจกรรมทางกาย

เพื่อให้บรรลุประโยชน์ดังกล่าวอย่างครบถ้วน จำเป็นต้องมีการลงทุนจากภาครัฐ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงาน และการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูง

ปฏิญญาเบอร์ลิน ค.ศ. 2013 - การประชุมรัฐมนตรีว่าการด้านกีฬาของโลกของยูเนสโก (MINEPS V)
"การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการจัดให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้รับทักษะ เจตคติ คุณค่า ความรู้ และความเข้าใจที่จำเป็นต่อการมีส่วนร่วมในสังคมตลอดช่วงชีวิต"

ต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง?

- ทำให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา
- ส่งเสริมแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ที่ครอบคลุมและสร้างสรรค์
- ริเริ่มการปรึกษาหารือข้ามภาคส่วน
- ลงทุนในการฝึกหัดครูและการพัฒนาวิชาชีพ
- ให้คำมั่นสนับสนุนความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาชุมชน

ดำเนินการอย่างไร?

ดำเนินการเชิงนโยบาย: ควรใช้เอกสารฉบับนี้เป็นแนวทางในการทบทวนนโยบายและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ภายในประเทศอย่างรอบด้าน การมุ่งมั่นต่อกระบวนการทบทวนดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนการยกระดับและพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และทำให้มั่นใจว่าเด็กและเยาวชนได้รับสิทธิในการเข้าถึงรายวิชาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างรอบด้านของตนเอง

“การจัดการเรียนรู้พลศึกษากำลังมีแนวโน้มลดลงในทุกภูมิภาคของโลก ระดับของการขาดกิจกรรมทางกายที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งความเสี่ยงต่อโรคที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญได้รับการอธิบายโดยองค์การอนามัยโลกว่าเป็นภาวะการระบาดในระดับโลก”

อภิธานศัพท์

การเข้าถึงได้ (Accessible): หมายถึง การจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ หลักสูตร และแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงบุคคลที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง หรือผู้ที่มีข้อกำหนดเฉพาะทางวัฒนธรรมหรือศาสนา และในกรณีที่เหมาะสมมีการปรับเปลี่ยนหรือดัดแปลงให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ต้องตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ปราศจากภัยคุกคามหรืออันตราย ได้รับการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การใช้งาน

การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม (Equitable quality education) เป็นหัวใจสำคัญของวาระการศึกษาหลังปี ค.ศ. 2015 และสามารถอธิบายโดยสังเขปได้ว่า คือการทำให้มั่นใจว่าเด็กทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มที่ถูกกีดกันและกลุ่มเปราะบาง ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษา และ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สามารถวัดได้ ตลอดจนมีทักษะ ความรู้ และคุณค่าที่จำเป็นต่อการเป็นสมาชิกของสังคมและประชาคมโลกที่มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น และมีศักยภาพในการสร้างสรรค์

(ที่มา: UNESCO และ UNICEF, 2013)

กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-curricular) หมายถึง การเรียนรู้ที่มีโครงสร้างซึ่งเกิดขึ้นนอกเหนือจากหลักสูตรปกติของโรงเรียน กล่าวคือ อยู่ในส่วนของหลักสูตรเพิ่มเติม และบางกรณีดำเนินการร่วมกับองค์กรกีฬาชุมชน บริบทของการเรียนรู้คือกิจกรรมทางกาย ซึ่งอาจรวมถึงกีฬา ตลอดจนรูปแบบกิจกรรมทางกายอื่น ๆ เช่น โยคะ การเต้นรำ และการออกกำลังกายในรูปแบบทางเลือกอื่น ๆ กิจกรรมนอกหลักสูตรมีศักยภาพในการพัฒนาและต่อยอดพื้นฐานการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในวิชาพลศึกษา และยังเป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงกับกีฬาและกิจกรรมทางกายในชุมชน

(ที่มา: ดัดแปลงจาก Association for Physical Education (afPE), Health Position Paper, 2008)

การศึกษาที่มีคุณภาพ (Good-quality education) หมายถึง การจัดการศึกษาที่เสริมสร้างให้บุคคลมีทักษะ ความรู้ และทัศนคติ เพื่อให้สามารถ: ได้รับงานที่มีคุณค่าและเหมาะสม; ดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในฐานะพลเมืองที่มีความกระตือรือร้นทั้งในระดับชาติและระดับโลก; เข้าใจและเตรียมความพร้อมต่อโลกที่การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นภัยคุกคามต่อการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนและต่ออาชีพ; และตระหนักถึงสิทธิของตนเอง

(ที่มา: UNESCO และ UNICEF, 2013)

การมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม (Inclusion) หมายถึง ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งรวมถึงการได้รับความเคารพ การได้รับการยอมรับในคุณค่าของตนเอง การได้รับพลังสนับสนุนและความมุ่งมั่นจากผู้อื่นในระดับที่เหมาะสม ทั้งนี้ควรมีความมุ่งมั่นในการยอมรับความแตกต่าง และให้คุณค่ากับการมีส่วนร่วมของทุกคน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีลักษณะหรือภูมิหลังเช่นใดก็ตาม

(ที่มา: Miller และ Katz, 2002)

กิจกรรมทางกาย (Physical Activity: PA) เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมการเคลื่อนไหวของร่างกายทุกประเภทที่มีการใช้พลังงาน นอกจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาแล้ว กิจกรรมทางกายยังรวมถึงการเล่นอย่างกระฉับกระเฉง และกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติ เช่น การเดิน การขี่จักรยาน ตลอดจนงานบ้านและการทำสวน

(ที่มา: ดัดแปลงจาก Association for Physical Education (afPE) Health Position Paper, 2008)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Physical Education: QPE) หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่องตามลำดับพัฒนาการ และมีความครอบคลุม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ในบริบทนี้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ทำหน้าที่เป็นรากฐานของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้แก่เด็กและเยาวชนผ่านบทเรียนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะพิสัย ความเข้าใจเชิงพุทธิพิสัย ตลอดจนทักษะทางสังคมและอารมณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตอย่างกระฉับกระเฉง

(ที่มา: ดัดแปลงจาก Association for Physical Education (afPE) Health Position Paper, 2008)

พื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มั่นคง ปราศจากภัยคุกคาม มีลักษณะเอื้อต่อการกระตุ้นการเรียนรู้ ให้การสนับสนุน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม

(ที่มา: UNICEF, Child Friendly Spaces, 2009)

กีฬา (Sport) หมายถึง กิจกรรมทางกายทุกรูปแบบที่มีส่วนส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สุขภาวะทางจิตใจ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งครอบคลุมถึงการละเล่น นันทนาการ กีฬาในรูปแบบที่จัดอย่างเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ หรือเชิงการแข่งขัน ตลอดจนกีฬาและการละเล่นพื้นเมือง

(ที่มา: UN Inter-Agency Task Force on Sport for Development & Peace, 2003)

คุณค่าของกีฬา (Values of Sport) หมายถึง ค่านิยม ความเชื่อ และหลักการพื้นฐานของขบวนการกีฬาที่ตั้งอยู่บนหลักการของการเล่นอย่างยุติธรรม ความเคารพ ความซื่อสัตย์ มิตรภาพ และความเป็นเลิศ องค์กรกีฬามีหน้าที่ธำรงรักษาและคุ้มครองคุณค่าเหล่านี้

(ที่มา: Olympic Charter, 2013)

กฎบัตรว่าด้วยพลศึกษาและกีฬาแห่งองค์การยูเนสโก
(UNESCO Charter of Physical Education and Sport) ค.ศ. 1978 ระบุว่า

“มนุษย์ทุกคนมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการเข้าถึงการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการ พัฒนาบุคลิกภาพอย่างเต็มศักยภาพ เสรีภาพในการพัฒนาความสามารถ ทางกาย สติปัญญาและศีลธรรมผ่านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และกีฬา จะต้องได้รับการรับรองทั้งภายในระบบการศึกษา และในมิติอื่น ๆ ของชีวิตทางสังคม”

ส่วนที่ 1
บทนำ

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1952 องค์การยูเนสโกได้มีบทบาทอย่างต่อเนื่อง และแข็งขันในการส่งเสริมพลังและศักยภาพเชิงบูรณาการของพลศึกษาและกีฬา ในมิตินี้ องค์การฯมีพันธกิจที่ชัดเจนในการอำนวยความสะดวกให้เกิดการเข้าถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างต่อเนื่องดังกล่าวได้รับการรับรองไว้ในกฎบัตรระหว่างประเทศว่าด้วยพลศึกษาและกีฬาของยูเนสโก ค.ศ. 1978 ซึ่งบัญญัติให้พลศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของทุกคน และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.1 ความเป็นมา

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก: UNESCO) ได้ยืนยันความมุ่งมั่นต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยกำหนดให้การพัฒนานโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Physical Education: QPE) เป็นหนึ่งในสามภารกิจหลักของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลด้านพลศึกษาและการกีฬาของยูเนสโก (Intergovernmental Committee for Physical Education and Sport: CIGEPS) นอกจากนี้ ความมุ่งมั่นดังกล่าวยังสะท้อนผ่านการรับรอง "แถลงการณ์จุดยืนระหว่างประเทศว่าด้วยพลศึกษา" (International Position Statement on Physical Education) ของสภานานาชาติด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการศึกษาพลศึกษา (International Council of Sport Science and Physical Education: ICSSPE) [1]

รัฐบาลและองค์กรด้านการพัฒนาได้ตระหนักถึงคุณค่าที่กว้างขวางของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาเพิ่มมากขึ้น เห็นได้ชัดจาก (1) การแต่งตั้งที่ปรึกษาพิเศษของสหประชาชาติด้านกีฬาเพื่อการพัฒนาและสันติภาพ ในปี ค.ศ. 2001 (2) การประกาศให้ปี ค.ศ. 2005 เป็นปีสากลแห่งกีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของสหประชาชาติ และ (3) การประกาศ "วันกีฬาสากลเพื่อการพัฒนาและสันติภาพ" ซึ่งตรงกับวันที่ 6 เมษายนของทุกปี โดยได้รับการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในปี ค.ศ. 2013

แม้จะมีพัฒนาการเชิงบวกดังกล่าว แต่การดำเนินนโยบายด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษายังคงไม่สม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ ในปี ค.ศ. 2010 คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลด้านพลศึกษาและการกีฬาของยูเนสโก (CIGEPS) จึงได้เรียกร้องในปีให้มีการพัฒนาเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของรัฐบาลในด้านนี้ [2]

ภายใต้ภารกิจในการทำแผนที่การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับโลก องค์การยูเนสโก ร่วมกับคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลด้านพลศึกษาและการกีฬา (CIGEPS) และสมาคมพลศึกษาภาคตะวันตกเฉียงเหนือ (North Western Counties Physical Education Association: NWCPEA) ได้ดำเนินการทบทวนแนวปฏิบัติที่มีอยู่ในปัจจุบัน ผ่านการสำรวจในระดับนานาชาติ

แม้จะยอมรับว่ามีความหลากหลายในเชิงนโยบายและการปฏิบัติระหว่างประเทศและภูมิภาค อันเป็นผลมาจากบริบททางการศึกษา การเมือง ภูมิศาสตร์ และเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แต่เป้าหมายหลักของการสำรวจครั้งนี้ คือการระบุแนวโน้มและประเด็นร่วมสมัยที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดหลักการสากลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทั้งในกระบวนการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานระดับโลก ตลอดจนการปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทในระดับท้องถิ่น

"แม้จะมีพัฒนาการในเชิงบวกการดำเนินนโยบายด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษายังคงไม่สม่ำเสมอ"

[1] https://www.icsspe.org/content/international-position-statement-physical-education

[2] CIGEPS 2010 Plenary session Final Report: https://unesdoc.unesco.org/images/0018/001898/189890e.pdf

ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณถูกรวบรวมจากกว่า 220 ประเทศและเขตการปกครองตนเอง ตลอดระยะเวลา 2 ปี ทั้งในระดับกระทรวงและระดับผู้ปฏิบัติ ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกนำมาวิเคราะห์และจัดประเภทเป็นเกณฑ์มาตรฐาน 3 หมวดที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่

- **ความต้องการพื้นฐาน (Basic needs):** ระบุเงื่อนไขขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)
- **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Physical Education: QPE):** ระบุข้อกำหนดที่จำเป็นในการจัดให้มีโครงการการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีความสมดุล
- **การฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Physical Education Teacher Education: QPETE):** ระบุขอบเขตหลักของการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความพร้อมของครูพลศึกษา

รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้อยู่ใน ภาคผนวก 1 ซึ่งสามารถเป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้บริหาร และบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ผลลัพธ์จากการสำรวจครั้งนี้ ตลอดจนผลการวิจัยเชิงบ่งชี้อื่น ๆ ได้ถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนา “แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) สำหรับผู้กำหนดนโยบาย” ฉบับปัจจุบัน ซึ่งมุ่งเน้นการนำไปสู่การปฏิบัติจริง

1.2 หลักการและเหตุผล: ทำไมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) จึงสำคัญ

แนวทางการศึกษากำลังเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับทั้งในมิติของความหลากหลายและความลึกซึ้งของการเรียนรู้ ตามที่ระบุไว้ในกรอบด้านการเรียนรู้ของคณะทำงาน Learning Metrics Taskforce[3] การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ไม่เพียงมีบทบาทสำคัญในกรอบแนวคิดนี้เท่านั้น หากยังควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นองค์ประกอบหลักของแนวทางการศึกษาที่ครบถ้วนรอบด้าน

ตามที่กำหนดไว้ในวาระการพัฒนาหลังปี ค.ศ. 2015 (Post-2015 Development Agenda) การศึกษาความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship Education) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ตลอดจนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ควบคู่กับทักษะที่ไม่ใช่เชิงความรู้คิด เช่น ความเอื้ออาทรและความเห็นอกเห็นใจ ความเปิดกว้างต่อประสบการณ์และมุมมองที่แตกต่าง ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล และความสามารถในการสร้างเครือข่ายและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีภูมิหลังและแหล่งที่มาต่างกัน การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) เป็นโอกาสเฉพาะในการพัฒนาทักษะเหล่านี้ ซึ่งเป็นรากฐานของการเป็นพลเมืองที่มั่นใจในตนเองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

หลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ส่งเสริมความสามารถด้านการเคลื่อนไหว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบความคิด แสดงออกทางอารมณ์ และเสริมสร้างความเข้าใจของตนเอง ผ่านกระบวนการแข่งขันและความร่วมมือ ผู้เรียนจะได้ตระหนักถึงบทบาทของกฎเกณฑ์ โครงสร้างทางสังคม คุณค่า หลักเกณฑ์การปฏิบัติ และการเล่นอย่างยุติธรรม อีกทั้งยังได้เรียนรู้ที่จะเคารพและชื่นชมในความสามารถที่แตกต่างกันของผู้อื่น ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้เรียนรู้การระบุและจัดการความเสี่ยง การปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และการรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง อีกทั้งยังพัฒนาทักษะในการรับมือทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติของตนเองและของผู้อื่นเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่ผ่านมา การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์เหล่านี้ทำให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) เป็นกลไกในการปลูกฝังค่านิยมที่ชัดเจนและสม่ำเสมอ รวมทั้งเสริมสร้างพฤติกรรมที่เกื้อกูลต่อสังคมผ่านการมีส่วนร่วมและการแสดงออก

งานวิจัยที่เกิดขึ้นในระยะหลังยังได้ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างเยาวชนที่มีกิจกรรมทางกายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน[4] แม้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่นด้วยก็ตาม แต่หลักฐานที่มีอยู่สนับสนุนสมมติฐานว่า หากเยาวชนมีกิจกรรมทางกายอย่างน้อยในระดับที่แนะนำต่อวัน ก็อาจก่อให้เกิดประโยชน์ในวงกว้างทั้งด้านสังคมและด้านวิชาการ

สำหรับเด็กจำนวนมาก โดยเฉพาะเด็กที่มาจากครอบครัวซึ่งมีความด้อยโอกาส การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นโอกาสเพียงครั้งเดียวที่พวกเขาจะได้มีกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ[5] ข้อเท็จจริงนี้ยิ่งตอกย้ำถึงความจำเป็นที่เด็กจะต้องได้รับสิทธิในการเข้าถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ภายในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน

[3] ขอบเขตการเรียนรู้ที่จำเป็น 7 ด้านสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่: สุขภาวะทางกาย สังคมและอารมณ์ วัฒนธรรมและศิลปะ การรู้หนังสือและการสื่อสาร แนวทางการเรียนรู้และกระบวนการรู้คิด การคำนวณและคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (LMTF, 2013)

[4] Burton and VanHeest, 2007; Hillman et al., 2009; Hollar et al., 2010; IOM, 2013; Shepard and Trudeau, 2005

[5] Association for Physical Education (afPE), 2008

ความเชื่อมโยงระหว่างสุขภาพกับกิจกรรมทางกายเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว โดยในปัจจุบันการขาดกิจกรรมทางกายถือเป็นปัจจัยเสี่ยงลำดับที่ 4 ของการเสียชีวิตทั่วโลก[6] แม้ว่าปัญหานี้จะปรากฏชัดเจนยิ่งกว่าในประเทศที่มีรายได้สูง แต่ก็เป็นข้อกังวลในระดับโลกเช่นกัน งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า จากการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจแบบตลาด โครงสร้างทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปและทำให้ความชุกของการขาดกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้นในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง[7]

องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้เผยแพร่ข้อแนะนำระดับโลกว่าด้วยกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (Global Recommendations on Physical Activity for Health) โดยสรุปว่าเพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต เยาวชนอายุ 5-17 ปี ควรมีกิจกรรมทางกายในระดับปานกลางถึงระดับหนักสะสมอย่างน้อยวันละ 60 นาที[8]

ในการประชุมสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ 66 (66th Session of the World Health Assembly) ได้มีการกำหนดเป้าหมายระดับโลกโดยสมัครใจเพื่อลดความชุกของการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอลงร้อยละ 10 ภายในปี ค.ศ. 2025[9]

หนึ่งในนโยบายหลักที่เกี่ยวข้องคือการให้ความสำคัญอย่างชัดเจนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งการสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรมทางกายทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเลิกเรียน[10]

“การพัฒนานโยบายด้านพลศึกษาและการกีฬาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงหน่วยงานระดับชาติด้านกีฬา การศึกษา เยาวชน และสุขภาพ องค์กรระหว่างรัฐบาลและองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ สหพันธ์กีฬาและนักกีฬา ตลอดจนภาคเอกชนและสื่อมวลชน”

[6] WHO, 2010
[7] Hallal et al., 2012
[8] WHO, 2010
[9] WHO, 2013
[10] WHO, 2013b

1.3 ขอบเขต:
แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพจะช่วยสนับสนุนผู้กำหนดนโยบายอย่างไร

แนวทางปฏิบัติเหล่านี้ได้รับการจัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อสนับสนุนประเทศสมาชิกขององค์การยูเนสโกในการกำหนดและดำเนินนโยบายและโครงการการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุมและมีความเท่าเทียม โดยได้ออกแบบให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมต่อการประยุกต์ใช้ตามบริบทของแต่ละประเทศ

ดังนั้น คำแนะนำเหล่านี้จึงมิได้เป็นแนวทางที่สามารถใช้ได้ในทุกบริบท (one size fits all) แม้แต่คำว่า “คุณภาพ” ก็อาจมีลักษณะและความหมายที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) ย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามบริบททางการศึกษาของแต่ละประเทศ ด้วยเหตุนี้ แนวทางฉบับนี้จึงได้กำหนดลักษณะของ “คุณภาพ” ในรูปแบบของเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับประยุกต์ได้ เพื่อให้นานาประเทศสามารถนำไปใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เงื่อนไข และบริบทของตนเองได้ตามความจำเป็น ทั้งยังเป็นแรงผลักดันให้มุ่งสู่มาตรฐานที่สูงยิ่งขึ้น

โดยอิงจากการวิเคราะห์ความต้องการในระดับชาติ ผู้กำหนดนโยบายได้รับการเชิญชวนให้ประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนภายในบริบทของตนเอง จากนั้นช่องว่างที่พบในด้านนโยบายและการจัดการสามารถรับมือได้ด้วยการทบทวนบทที่เกี่ยวข้องของเอกสารฉบับนี้ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม ในแต่ละส่วนจึงได้จัดทำรายการตรวจสอบที่เรียบง่ายไว้ท้ายบท เพื่อช่วยผู้กำหนดนโยบายโดยตรง นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดทำตารางนโยบาย (Policy Matrix) (ในส่วนที่ 4) ซึ่งต่อยอดจากรายการตรวจสอบดังกล่าว โดยรวบรวมความท้าทายที่ต้องจัดการในมิติระดับโลก และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม ภายในวงจรนโยบายที่สมบูรณ์

แม้ว่าจะมีการยอมรับว่า โรงเรียนเป็นระบบที่ครอบคลุมที่สุดสำหรับการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะ ความมั่นใจ และความเข้าใจที่จำเป็นต่อการมีส่วนร่วมในพลศึกษาตลอดชีวิต แต่อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศที่ระบบการศึกษาได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหรือกำลังเผชิญกับความท้าทายด้านเศรษฐกิจหรือโครงสร้างประชากร ก็อาจไม่สามารถดำเนินการเช่นนี้ได้เสมอไป

ด้วยเหตุนี้ ข้อเสนอแนะที่บรรจุอยู่ในแนวทางปฏิบัตินี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่น ๆ ได้ เช่น ผ่านความร่วมมือกับองค์การนอกภาครัฐ (Non-Governmental Organizations: NGOs) ประเด็นดังกล่าวได้รับการเน้นย้ำผ่าน “กรอบเนื้อหาเฉพาะเรื่อง” (ดู ส่วนที่ 2.3) ซึ่งกล่าวถึงประชากรนอกระบบโรงเรียนและการ จัดการศึกษาในภาวะฉุกเฉิน ภายใต้บริบทโลกที่เผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ความขัดแย้งที่รุนแรงและการพลัดถิ่นของประชากร การตอบสนองด้านการศึกษาอย่างครอบคลุมจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชน [11]

[11] UNESCO and UNICEF, 2013

ข้อเสนอแนะของสำนักเลขาธิการเครือจักรภพ (Commonwealth Secretariat)
สำหรับกรอบการพัฒนาการศึกษาหลังปี ค.ศ. 2015

“จำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การศึกษาอย่างครอบคลุมและมีความเท่าเทียม (inclusive strategy) เพื่อรับมือกับความเสียเปรียบและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เพศ ภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ อัตลักษณ์ทางเพศ หรือความต้องการจำเป็นพิเศษ (special needs) การจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อบรรลุเป้าหมาย ‘คุณภาพควบคู่กับความเสมอภาค’ (quality with equity) จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในระดับนานาชาติ เพื่อระดมทรัพยากรสนับสนุนประเทศที่มีรายได้ต่ำ และชุมชนที่เสียเปรียบภายในประเทศต่าง ๆ”

ส่วนที่ 2

การสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายเพื่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม

ตอนต่อไปนี้เป็นการสรุปขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายเพื่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของศตวรรษที่ 21 และครอบคลุมถึงองค์ประกอบสำคัญที่จำเป็นต่อการสร้างความมั่นใจว่ามีการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างเท่าเทียม แม้ในกรณีที่การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและการกีฬาเกิดขึ้นนอกระบบการศึกษา

2.1 การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ไปข้างหน้า: ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา

ตามข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมการประชุม MINEPS V และดังที่สะท้อนใน “ปฏิญญาแห่งเบอร์ลิน” (Declaration of Berlin) การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ขึ้นอยู่กับความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ภายใต้วิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งวิสัยทัศน์ดังกล่าวจำเป็นต้องถูกกำหนดและสะท้อนในระดับนโยบาย

การขจัดอุปสรรคเชิงโครงสร้างที่ขัดขวางการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นสิ่งสำคัญต่อการรับรองสิทธิทางการศึกษาสำหรับทุกคน[12] การศึกษาอย่างครอบคลุม (inclusive education) ซึ่งได้รับการออกแบบให้รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจหรือชาติพันธุ์ ตลอดจนความพิการ ถือเป็นกลไกหลักในการลดความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและขัดขวางการสร้างความเป็นปึกแผ่นทางสังคม

หลักฐานทางการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การขาดการลงทุนในสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก เช่น โภชนาการ สุขภาพ และการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มที่ถูกกีดกัน อาจทำให้บุคคลและครอบครัวติดอยู่ในวงจรความยากจนต่อเนื่องข้ามชั่วอายุคน และกลายเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าทางสังคมและเศรษฐกิจในอนาคต การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) สามารถทำให้วงจรนี้หมดไป

ดังนั้น การกำหนดและพัฒนานโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ควรตั้งอยู่บนวิธีการที่ครอบคลุมเพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนทุกคนได้รับสิทธิในการเข้าถึงรายวิชาพลศึกษาที่จำเป็น (ดูรายละเอียดในส่วนที่ 3.2)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ครอบคลุมการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ของเด็กทุกคน[13] การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษานอกจากจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาความฉลาดรู้ทางกาย (physical literacy)[14] แล้ว ยังมีส่วนในการส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก ผ่านการปลูกฝังทักษะชีวิตและคุณค่าที่สำคัญ

ผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) คือการสร้างเยาวชนที่มีความฉลาดรู้ทางกาย โดยมีทักษะ ความมั่นใจ และความเข้าใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายได้อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิต ดังนั้น พลศึกษาควรได้รับการยอมรับว่าเป็นรากฐานสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วมทางสังคมและความเป็นพลเมืองที่ครอบคลุมตลอดช่วงชีวิต

> **“การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ขึ้นอยู่กับความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ภายใต้วิสัยทัศน์ร่วมกัน”**

[12] UNESCO and UNICEF, 2013

[13] National Association for Sport and Physical Education (NASPE) & American Heart Association (AHA), 2012

[14] ความฉลาดรู้ทางกาย (Physical Literacy) สามารถอธิบายได้ว่าเป็นแรงจูงใจ ความมั่นใจ ความสามารถทางกาย ความรู้ และความเข้าใจ ที่ช่วยให้บุคคลสามารถมีกิจกรรมทางกายได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และยังหมายถึงทักษะที่จำเป็นในการเข้าถึง ทำความเข้าใจ และใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่เหมาะสมต่อสุขภาพ (Whitehead, 2001) ในเอกสารวิชาการภาษาไทย อาจใช้คำว่า ความรอบรู้ทางกาย หรือ ความฉลาดรู้ทางกายเคลื่อนไหว

อีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันต่อการพัฒนานโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และต่อการสร้างความร่วมมือที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬา นอกเหนือจากเวลาเรียนในโรงเรียน คือการจัดให้มีสถานที่ที่ปลอดภัย เข้าถึงได้สะดวก[15] และได้รับการดูแลรักษาอย่างเหมาะสม เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถมีส่วนร่วมได้โดยปราศจากความหวาดกลัวต่อการถูกเอารัดเอาเปรียบ สิ่งนี้ควรถูกมองว่าเป็นหลักการพื้นฐานที่การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และความร่วมมือที่เกี่ยวข้องตั้งอยู่บนรากฐานดังกล่าว

คณะทำงานระหว่างประเทศว่าด้วยกีฬาเพื่อการพัฒนาและสันติภาพ (Sport for Development and Peace International Working Group)[16] ได้เน้นย้ำว่า การกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อคุ้มครองเด็กหญิงและสตรี รวมทั้งการจัดให้มีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ องค์การยูเนสโกและกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund: UNICEF)[17] ได้เน้นย้ำว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้นั้นมิได้หมายถึงเพียงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวย ความสะดวกทางกายภาพเท่านั้น หากแต่ควร รวมถึงนโยบายเชิงสถาบันที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อันเป็นนโยบายที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ดังนั้น นโยบายที่มีประสิทธิผลควรถูกพัฒนา ขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกัน และในที่สุดเพื่อลดและยุติการละเมิด การใช้ความรุนแรงทั้งทางร่าง กายและจิตใจ การกลั่นแกล้งด้วยเหตุแห่งรสนิยมทางเพศ (homophobic bullying) และความรุนแรงที่มีรากฐานจากเพศภาวะ (gender-based violence)

ความสำคัญของการคุ้มครองและการพิทักษ์เด็กมิได้จำกัดอยู่เพียงสถานการณ์หรือบริบทใดบริบทหนึ่ง หากแต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดและควรเป็นองค์ประกอบหลักของการจัดการทุกประเภท ทั้งภายในและนอกโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นครู ผู้ฝึกสอน บุคลากรสนับสนุน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ควรได้รับการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองและการพิทักษ์เด็ก อีกทั้งควรได้รับการทบทวนและเพิ่มเติมความรู้ในด้านนี้อย่างสม่ำเสมอ

องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง คือ การตรวจสอบบุคลากรทุกคนที่ต้องปฏิบัติงานหรือมีปฏิสัมพันธ์กับเยาวชน ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบประวัติและการตรวจสอบข้อมูลอ้างอิง นอกจากนี้ บุคลากรที่ปฏิบัติงานภายนอกโรงเรียนจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการทำงานกับเด็กและต้องยึดถือหลักการทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับครูผู้สอน

โครงสร้างการรายงานที่เข้มงวดเป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกัน โดยต้องมีมาตรการที่ชัดเจนสำหรับการจัดการและการรายงานกรณีการล่วงละเมิด ตลอดจนปัญหาการเลือกปฏิบัติและการกลั่นแกล้งที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ เพศ รสนิยมทางเพศ ศาสนา ความพิการ และอื่น ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จรรยาบรรณสำหรับครูและนักเรียนถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิ

---

15 การใช้คำว่า "เข้าถึงได้" (accessible) หมายถึง การจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ หลักสูตร และวิธีการสอน ที่สามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกคน รวมถึงบุคคลที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง หรือผู้ที่มีข้อกำหนดเฉพาะทางวัฒนธรรมหรือศาสนา และในกรณีที่เหมาะสมสามารถปรับเปลี่ยนหรือดัดแปลงเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นเฉพาะได้ ทั้งนี้ ต้องตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ปราศจากการคุกคามและอันตราย มีการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

16 SDP IWG, 2008

17 UNESCO and UNICEF, 2013

ภาพที่ 1: ขั้นตอนสำคัญสู่การสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม

1. ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นแนวปฏิบัติที่ครอบคลุม
2. ทบทวนรูปแบบการจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และ การฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) โดยพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุนที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ ทั้งในมิติทางสังคมและเศรษฐกิจ
3. ปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับอนุสัญญา ปฏิญญา ข้อเสนอแนะระดับนานาชาติ และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ
4. จัดการปรึกษาหารือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เกี่ยวกับการวางแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพในหลักสูตรการศึกษา
5. พัฒนายุทธศาสตร์ระดับชาติสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ พร้อมจัดให้มีเครื่องมือและกลไกในการวัดผลลัพธ์
6. ส่งเสริมความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิในการเข้าถึงพลศึกษาสำหรับทุกคน
7. สร้างฉันทามติเกี่ยวกับแนวคิด QPE อย่างครอบคลุม และแนวทางการสอนร่วมกันสำหรับบุคลากรที่ทำงานกับเยาวชนในด้านพลศึกษา กิจกรรมทางกายและกีฬา
8. สนับสนุนโครงการวิจัยที่ช่วยเสริมสร้างฐานหลักฐานเชิงประจักษ์สำหรับ QPE ในการบรรลุเป้าหมายทางสังคม การศึกษา เศรษฐกิจ และสุขภาพ
9. เสริมสร้างขีดความสามารถในระดับท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ
10. ทำให้การฝึกอบรมครูพลศึกษา (PETE) เน้นย้ำบทบาทสำคัญของ QPE ในการพัฒนาบุคคลอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะในด้านแนวทางที่ครอบคลุม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และความสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและกระฉับกระเฉง

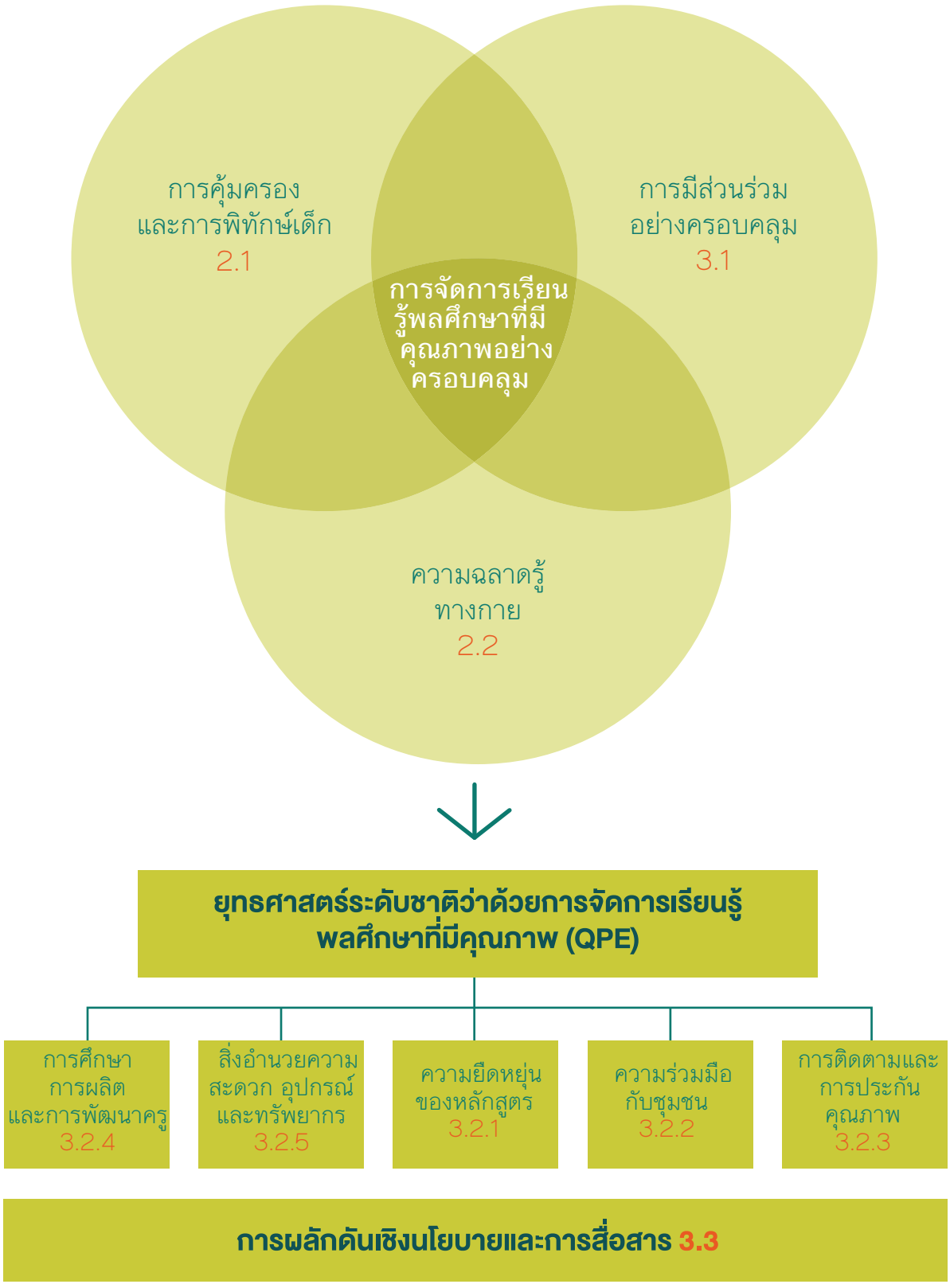
เมื่อได้วางรากฐานสำหรับสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม ผ่านการดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในภาพที่ 1 แล้ว ประเทศสมาชิกได้รับการส่งเสริมให้พัฒนา “วิสัยทัศน์ QPE” ของตนเอง และกำหนดยุทธศาสตร์ระดับชาติที่สอดคล้อง กับลำดับความสำคัญเฉพาะของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ จำเป็นต้องพิจารณาประเด็นที่มีความเชื่อมโยงกันหลายด้าน (ดูภาพที่ 2)

ในการดำเนินงานดังกล่าว ควรพิจารณาประเด็นที่มีความเชื่อมโยงกันหลายด้าน โดยแต่ละด้านควรตั้งอยู่บนหลักการที่ชัดเจน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในระดับระบบ และ ส่งเสริมแนวทางแบบบูรณาการหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับทุกระดับของสังคม ควรจัดให้มีโอกาสที่ครอบคลุมสำหรับนักเรียนทุกคน ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา และสิ่งนี้ควรเป็นแกนกลางของนโยบายที่เกี่ยว ข้อง ตลอดจนยุทธศาสตร์ด้านการจัดการเรียน รู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) นอกจากนี้ ประเด็น แต่ละด้านที่แสดงไว้ในภาพที่ 2 จะได้รับการอธิบายเพิ่มเติมในส่วนถัดไปของแนวทางปฏิบัตินี้

การพัฒนาและการดำเนินนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ควรยึดแนวทางการมีส่วนร่วมจากหลายภาคส่วน โดยขยายความร่วมมือไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เหมาะสมอื่น ๆ เช่น หน่วยงานด้านโภชนาการ และบริการสุขภาพ ทั้งนี้เพื่อให้ความรู้แก่เยาวชนเกี่ยวกับเป้าหมายที่กว้างขวางยิ่งขึ้นใน การดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาพดีและปลอดภัย

ในทำนองเดียวกัน การประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การนอกภาครัฐ (NGOs) ดังที่ได้เน้นย้ำไว้ใน “กรอบเนื้อหาเฉพาะเรื่อง” ในส่วนที่ 2.3 สามารถใช้การจัดการเรียนรู้ด้านกีฬาในรูปแบบ ไม่เป็นทางการเป็นเครื่องมือในการสร้างสายสัมพันธ์ภายในชุมชน เน้นย้ำถึงความสำคัญของ การมีส่วนร่วมในความเป็นพลเมือง และสร้างความตระหนักแก่เยาวชนต่อประเด็นทางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามนุษย์ ภาวะผู้นำของเยาวชน ความเสมอภาคทางเพศ และอื่น ๆ อีกมากมาย การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ ยังสามารถส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้จากผู้สูงอายุ และช่วยพัฒนาทักษะสำหรับกิจกรรมระหว่างและข้ามช่วงวัยในประเด็นนี้ได้อีกด้วย

ภาพที่ 2: องค์ประกอบหลักของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) อย่างครอบคลุม [18]

[18] องค์ประกอบในภาพที่ 2 ได้อ้างอิงจากผลการสำรวจระดับโลกว่าด้วยพลศึกษา (Worldwide Survey of Physical Education) และวรรณกรรมทางวิชาการที่หลากหลาย ทั้งยังได้รับการตรวจสอบความถูกต้องโดยคณะผู้เชี่ยวชาญในระดับนานาชาติ

2.2 พลเมืองที่มีสุขภาพดี มีสมรรถภาพ และกระฉับกระเฉง: ความสำคัญของความฉลาดรู้ทางกาย

บุคคลที่มีความฉลาดรู้ทางกายเป็นอย่างไร?

บุคคลที่มีความฉลาดรู้ทางกายจะมี**ความมั่นใจในตนเอง**ที่สอดคล้องกับศักยภาพด้านการเคลื่อนไหวของตน พวกเขาจะแสดงให้เห็นถึง**การประสานงานและการควบคุมร่างกาย**ที่ดี และสามารถตอบสนองต่อความท้าทายของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม บุคคลเหล่านี้สามารถสร้าง**ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น** แสดงออกถึงความอ่อนไหวในการสื่อสารทั้งทางวัจนภาษาและอวัจนภาษา และมีความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเอื้ออาทรและความเข้าใจ พวกเขายังเพลิดเพลินกับการค้นพบกิจกรรมใหม่ ๆ และเปิดรับคำแนะนำหรือคำชี้แนะด้วยความมั่นใจ เพราะตระหนักว่าตนเองจะประสบความสำเร็จได้ไม่มากก็น้อย บุคคลที่มีความฉลาดรู้ทางกายจะเห็นคุณค่าในตัวของพลศึกษา ไม่เพียงแต่ในฐานะที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อ**สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี** แต่ยังตระหนักถึงบทบาทของพลศึกษาตลอดช่วงชีวิตของตนเอง พร้อมทั้งมีความคาดหวังว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายจะคงอยู่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตต่อไปในระยะยาว

ที่มา: Whitehead (2010).

ความฉลาดรู้ทางกาย (Physical Literacy) เป็นรากฐานของพลศึกษา มิใช่โครงการหรือหลักสูตร หากแต่เป็นผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีโครงสร้าง ซึ่งจะสามารถบรรลุได้ง่ายและมีประสิทธิผลมากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้รับโอกาสที่เหมาะสมกับวัยและช่วงพัฒนาการ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ช่วยให้เด็กและเยาวชนพัฒนาเป็นบุคคลที่มีความฉลาดรู้ทางกาย โดยต้องมีการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็กไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษา ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เป็นองค์ประกอบสำคัญของความฉลาดทางกายภาพ และยังเป็นรากฐานของการพัฒนาให้เป็นพลเมืองที่มีสุขภาพดี มีความสามารถและมีความกระฉับกระเฉง

ด้วยความสำคัญของความฉลาดรู้ทางกายต่อการพัฒนามนุษย์อย่างรอบด้าน ผู้กำหนดนโยบายควรให้ความสำคัญกับประเด็นนี้ โดยสนับสนุนการส่งเสริมความฉลาดรู้ทางกาย ผ่านโครงการการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่กระตุ้นให้เด็กได้เล่นและเคลื่อนไหวอย่างกระฉับกระเฉงทุกวัน เช่น การวิ่ง การกระโดด การปีนป่าย การเต้นรำ และการกระโดดเชือก นอกจากนี้ การส่งเสริมความฉลาดรู้ทางกายควรคงไว้ซึ่งการเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

กรณีศึกษา

การส่งเสริมความฉลาดรู้ทางกาย

ภูมิภาค: อเมริกาเหนือ (แคนาดา)
ชื่อโครงการ: Physical Education Canada - Passport for Life

Passport for Life เป็นโครงการประเมินผลเพื่อการพัฒนา (formative assessment) ที่สนับสนุนการพัฒนาและความก้าวหน้าด้านความฉลาดรู้ทางกายในหมู่นักเรียนและครู โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจเกี่ยวกับความฉลาดรู้ทางกาย โดย Passport for Life ช่วยครูในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้แก่นักเรียน ผ่านการเจาะจงประเด็นที่ต้องการพัฒนา เครื่องมือนี้ประกอบด้วยการประเมินเบื้องต้น และการประเมินเมื่อสิ้นปีการศึกษา

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

ครู 756 คน
นักเรียน 4325 คน
จาก 330 ชั้นเรียน

อายุ

8-15*

จำนวนพันธมิตร

5+

ผลที่ได้รับ

มีการพัฒนาที่สำคัญในหลายด้านของสมรรถภาพทางกาย

เด็กทุกคนที่เข้าร่วมโครงการมีความสามารถด้านการเคลื่อนไหวดีขึ้นอย่างชัดเจน

มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของอัตราการมีส่วนร่วมและความสนใจของเด็กในกิจกรรมที่หลากหลาย

นักเรียนได้พัฒนาทักษะชีวิตและแสดงออกถึงความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและกระฉับกระเฉง

นักเรียนรายงานว่ามีความมั่นใจมากขึ้น รู้สึกถึงคุณค่าและความสำคัญของตนเอง มีความเป็นอิสระและความเพลิดเพลินมากขึ้น ควบคู่กับความกังวลที่ลดลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.passportforlife.ca

*จะขยายให้ครอบคลุมช่วงอายุ 4-7 ปี และ 16-18 ปี ในปี ค.ศ. 2015

2.3 ประเด็นสำคัญ

“เด็กจำนวน 57 ล้านคน ถูกปฏิเสธสิทธิในการได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา”

2.3.1 กลุ่มประชากรนอกระบบการศึกษา

วิชาพลศึกษาและกีฬาสามารถมีบทบาทสำคัญในการเข้าถึงและให้การศึกษาแก่เด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษา

ปัจจุบันมีเด็กมากกว่า 57 ล้านคนที่ถูกปฏิเสธสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นประถม และยังมีเยาวชนอีกกว่า 69 ล้านคน (อายุ 12-15 ปี) ที่ไม่ได้เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา[19] ในประเทศที่รัฐบาลไม่สามารถจัดการศึกษาในรูปแบบ “ดั้งเดิม” ได้อย่างทั่วถึง องค์การนอกภาครัฐ (NGOs) มักเข้ามามีบทบาทเป็นผู้ให้บริการหลักในด้านนี้[20] กลุ่มประชากรนอกระบบโรงเรียนมักถูกจัด ให้เป็นกลุ่มที่ “เข้าถึงได้ยาก” หรือกลุ่มชายขอบ อันเป็นผลมาจากอคติทางสังคมและวัฒนธรรม และ/หรือข้อจำกัดด้าน การเข้าถึงที่เกิดจากการขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานและการจัดบริการที่ไม่เพียงพอ

กลุ่มเหล่านี้อาจรวมถึง เด็กเร่ร่อน แรงงานเด็ก เด็กที่ถูกเกณฑ์เป็นทหาร ผู้ลี้ภัยและเด็กที่ถูกพลัดถิ่นภายในประเทศ ชุมชนเร่ร่อน คนพื้นเมือง กลุ่มชาติพันธุ์ ชนกลุ่มน้อยทางศาสนาและภาษา บุคคลที่มีความพิการ และเด็กผู้หญิง กลุ่มเหล่านี้ถือเป็นผู้ที่ถูกกีดกันมากที่สุดจากการจัดการศึกษาของรัฐบาล[21] และด้วยเหตุนี้ จึงมักกลายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์การนอกภาครัฐ

[19] Education for All Global Monitoring Report (EFA GMR) and the UNESCO Institute for Statistics (UIS), 2013
[20] International Institute for Educational Planning (IIEP), 2009
[21] Sayed and Soudien, 2003; UNESCO, 2004

กรณีศึกษา

ทักษะชีวิตเพื่อเสริมสร้างโอกาสในชีวิต

ภูมิภาค: เอเชีย (อินเดีย)
ชื่อโครงการ: Magic Bus

Magic Bus เป็นโครงการที่ใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงเยาวชนและถ่ายทอดทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาสถานะส่วนบุคคลและสถานะทางเศรษฐกิจของพวกเขา รวมทั้งเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่โลกแห่งการทำงาน เยาวชนได้รับการสนับสนุนให้คงอยู่ในระบบการศึกษาหรือกลับเข้าสู่โรงเรียน ผ่านโครงการที่ใช้ผู้ให้คำปรึกษาในท้องถิ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญา “การฝึกผู้ฝึกสอน” (train-the-trainer philosophy) โดยครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ เช่น การศึกษา สุขภาพ เพศ ภาวะผู้นำ และการดำรงชีวิต

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

ผู้เข้าร่วมโครงการ ปี 2013
220 000
คน

อายุ

7-18

จำนวนพันธมิตร

250

ผลที่ได้รับ

ร้อยละ 70 ของนักเรียนที่ออกจากระบบการศึกษากลางคันกลับเข้าสู่ระบบและสามารถเรียนจบ หลังจากเข้าร่วมโครงการ Magic Bus

ร้อยละ 60-90 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ร้อยละ 85 ของผู้เข้าร่วมโครงการ Magic Bus ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการ Connect (โครงการเสริมทักษะความพร้อมในการทำงาน)

ร้อยละ 60 ของเด็กที่เข้าร่วมโครงการ Magic Bus มีสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย และภาวะโภชนาการที่ดีขึ้นเรียน

ร้อยละ 85 ของผู้เข้าร่วมไม่มีพฤติกรรมเสพสิ่งเสพติด

ร้อยละ 44 ของผู้เข้าร่วมโครงการเป็นเด็กผู้หญิง

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.magicbus.org

ที่มา: Designed to Move (ACSM, Nike and ICSSPE, 2012)

2.3.2 การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทสถานการณ์ฉุกเฉิน

การศึกษาไม่เพียงแต่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานเท่านั้น หากแต่ในสถานการณ์ฉุกเฉินจนถึงระยะการฟื้นตัว การศึกษาที่มีคุณภาพยังทำหน้าที่เป็นกลไกการคุ้มครองทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม รวมไปถึงการพัฒนาทางสติปัญญา ซึ่งสามารถช่วยชีวิตและปกป้องชีวิตได้

การศึกษาในสถานการณ์ฉุกเฉินช่วยธำรงศักดิ์ศรีและคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน โดยการจัดให้มีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการเรียนรู้ซึ่งเอื้อให้สามารถระบุความต้องการและให้การสนับสนุนเพิ่มเติมแก่เด็กและเยาวชนที่ต้องการความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ ได้ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาสามารถมีบทบาทสำคัญในการบรรเทาผลกระทบทางจิตใจและทางสังคมที่เกิดจากความขัดแย้งหรือภัยพิบัติ โดยช่วยสร้างกิจวัตร ความมั่นคง แบบแผนและความหวังต่ออนาคต นอกจากนี้ การศึกษาในสถานการณ์ฉุกเฉินยังสามารถช่วยชีวิตเด็กและเยาวชนได้ โดยทำหน้าที่เป็นกลไกปกป้องมิให้ถูกแสวงหาประโยชน์หรือได้รับอันตราย เช่น การแต่งงานก่อนวัยอันควร การถูกบังคับเกณฑ์เข้าร่วมกองกำลังทหาร หรือการถูกดึงเข้าสู่องค์กรอาชญากรรม[22]

[22]Inter-agency Network for Education in Emergencies (INEE), 2009

กรณีศึกษา

การเสริมสร้างการศึกษา (พลศึกษา) ในสถานการณ์ฉุกเฉิน

SAD
Swiss Academy for Development

ภูมิภาค: เอเชีย (อิหร่าน)

ชื่อโครงการ: Sport and Play for Traumatized Children and Youth in Bam, Iran

โครงการนี้จัดทำขึ้นโดย สถาบันการพัฒนาแห่งสวิตเซอร์แลนด์ (Swiss Academy for Development: SAD) เพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เมืองบัม ประเทศอิหร่าน ในปี ค.ศ. 2003 แผ่นดินไหวดังกล่าวได้สร้างความเสียหายต่อชีวิต ครอบครัว และสายสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจนก่อให้เกิดบาดแผลทางอารมณ์และความบอบช้ำทางจิตใจ โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนกระบวนการฟื้นฟูทางจิตสังคมในค่ายผู้ไร้ที่อยู่อาศัย โดยใช้กีฬาและกิจกรรมที่อิงกับการเล่นเป็นสื่อ เด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการทำกิจกรรมยามว่างที่มีแบบแผนที่สามารถใช้เป็นพื้นฐานทางสังคมที่มั่นคง ช่วยจัดการอารมณ์ ความคับข้องใจและความก้าวร้าว เสริมสร้างสุขภาวะทั้งทางจิตและทางกาย ตลอดจนส่งเสริมค่านิยม เช่น การทำงานเป็นทีมและการเล่นอย่างยุติธรรมซึ่งเป็นรากฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

300+ คน

อายุ

6-18

จำนวนพันธมิตร

3

ผลที่ได้รับ

กีฬาและการเล่นมีผลเชิงบวกต่อสุขภาวะทางกายและจิตใจ รวมถึงการพัฒนาของเด็กที่เข้าร่วมโครงการ

พบการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในด้านพฤติกรรม ความมั่นใจในตนเอง และพลวัตของกลุ่ม

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางสังคมไม่เพียงแต่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น หากยังขยายผลต่อเนื่องไปสู่ชีวิตประจำวัน

เด็กที่เข้าร่วมโครงการแสดงให้เห็นถึงระดับที่สูงขึ้นของการให้ความเคารพ การเล่นอย่างยุติธรรม (fair play) และความมีน้ำใจยอมรับผู้อื่นในการมีปฏิสัมพันธ์และการปฏิบัติตามกติกา

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความมั่นคงแน่นแฟ้นมากขึ้นอันเป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ

การใช้แนวทางที่คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ช่วยให้สามารถดึงดูดเด็กผู้หญิงจำนวนมากเข้าสู่โครงการได้

มีการคัดเลือกผู้ฝึกสอนจากพื้นที่เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในท้องถิ่นและส่งเสริมความยั่งยืนของโครงการ

รายละเอียดเพิ่มเติม:
https://www.sad.ch/en/projects/completed/105-traumatised-children-and-young-people-in-bam

World Bank Education Strategy, 2011

“ประสิทธิภาพที่ดีขึ้นและผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้ขึ้นอยู่กับการรักษาสมดุลระหว่างเครื่องมือนโยบายสามประการที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น ได้แก่ (1) การเพิ่มอำนาจการตัดสินใจในระดับท้องถิ่น (2) การสร้างกลไกความรับผิดชอบ และ (3) ระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ การเพิ่มอำนาจการตัดสินใจในระดับท้องถิ่นช่วยเสริมศักยภาพให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมอบอำนาจในการตัดสินใจมากขึ้นและเพิ่มความยืดหยุ่นด้านการจัดสรรทางการเงิน ซึ่งจะส่งผลให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะภาคีความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพและความเหมาะสมของการศึกษาท้องถิ่น”

ส่วนที่ 3

การดำเนินนโยบาย การจัดการเรียนรู้ พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ในทางปฏิบัติ

ภายหลังการวิเคราะห์ความต้องการในระดับชาติ ผู้กำหนดนโยบายได้รับการเชิญชวนให้นำส่วนต่าง ๆ ที่นำเสนอไว้ต่อไปนี้ไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนานโยบายตามลำดับความสำคัญ ที่ได้ระบุไว้ ในการดำเนินการดังกล่าว ควรตระหนักว่าแต่ละส่วน รวมถึงข้อกำหนดและโอกาสที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) มีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และอาจมีบางประเด็นที่ทับซ้อนกันอยู่ ดังนั้น เมื่อดำเนินการพัฒนานโยบาย ผู้กำหนดนโยบายควรตระหนักว่าการดำเนินการในด้านหนึ่งมักจะส่งผลโดยตรงต่อด้านอื่น ๆ ของนโยบายและ/หรือการปฏิบัติ

3.1 การสร้างแนวทางการศึกษาที่ครอบคลุม

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมควรเป็นแกนกลางของทั้งนโยบายและการปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) รัฐบาลควรกำหนดยุทธศาสตร์และแถลงการณ์เชิงนโยบายที่มุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับคุณค่าของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งนี้เพื่อบูรณาการหลักการและแนวทางปฏิบัติของวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมเข้าสู่การจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียน ผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนวงกว้าง

ในทำนองเดียวกัน การพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมควรมีความยืดหยุ่นในตัวเองเพื่อให้สามารถปรับให้สอดคล้องกับความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับที่เท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้ครูมีเสรีภาพในการปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ของตน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์และความเหมาะสมสูงสุดภายในบริบทของชั้นเรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีแนวทางที่ยืดหยุ่นในการจัดการโรงเรียนและการประเมินผู้เรียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม โดยเปลี่ยนจุดเน้นจากการจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centred) ไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (child-centred) และเปิดกว้างต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย

การมีหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้และมีความยืดหยุ่น ถือเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างโรงเรียนที่มีความครอบคลุม นอกจากนี้บุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมยังมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่ครอบคลุม อีกทั้งเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูต้องมีความเข้าใจอย่างครบถ้วนและถูกต้องต่อความต้องการของผู้เรียนทุกคน เพื่อที่จะสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่หลากหลายในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือมีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อย ซึ่งอาจมีความเสี่ยงที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายต่างต้องพึ่งพาครูในการจัดการเรียนรู้และการให้การสนับสนุน

> **“การมีหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้และมีความยืดหยุ่น ถือเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างโรงเรียนที่มีความครอบคลุม”**

3.1.1 ความเท่าเทียมทางเพศ

มาตรา 10 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women: CEDAW) ได้เรียกร้องให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสม ทั้งหมดเพื่อยุติการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและเพื่อให้มั่นใจว่าผู้หญิงมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมกีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การลงทุนในการศึกษาที่มีคุณภาพโดยเฉพาะ อย่างยิ่งสำหรับเด็กผู้หญิงจะก่อให้เกิดผลตอบแทนที่รวดเร็วและสืบเนื่องไปถึงรุ่นต่อ ๆ มาในทุกมิติของ การพัฒนาที่ยั่งยืน[23]ทั้งนี้ การลงทุนดังกล่าวควรครอบคลุมถึงบทเรียนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและ พื้นที่เล่นในโรงเรียน ซึ่งควรถูกปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคนเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วม[24]

โรงเรียนเป็นช่องทางที่เหมาะสมที่สุดในการเข้าถึงเด็กผู้หญิงจำนวนมาก และช่วยมอบความรู้ ทักษะ และความมั่นใจที่จำเป็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายตลอดชีวิตและการเพลิดเพลินกับกีฬา[25]สำหรับเด็กผู้หญิงที่สามารถเข้าเรียนได้ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นรูปแบบกิจ กรรมที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้ในมิติที่กิจกรรมทางกายแบบเฉพาะกิจหรือการพักผ่อนหย่อนใจทั่วไปไม่สามารถตอบสนองได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้ความสำคัญ กับกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมตามพัฒนาการและมีการจัดลำดับขั้นอย่างรอบคอบ อย่างไรก็ตาม

[23] UNICEF, 2013
[24] European Commission, 2008
[25] SDP IWG, 2008

ในหลายพื้นที่ของโลก เด็กผู้หญิงยังคงประสบความยากลำบาก หรือแม้กระทั่งไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนและเข้าถึงประโยชน์ของการศึกษาที่มีคุณภาพได้เลย

นอกจากนี้ นักวิชาการได้ตั้งข้อสังเกตว่า[26]การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ไม่คำนึงถึงมุมมองของเด็กผู้หญิงในด้านความเหมาะสมและความเพลิดเพลิน อาจกลายเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบดั้งเดิมของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่เน้นกีฬาหลายประเภทเป็นหลักและให้ความสำคัญกับค่านิยมที่มีลักษณะความเป็นชาย เช่น การแข่งขันที่เข้มข้นและความก้าวร้าว ซึ่งบดบังค่านิยมด้านการเล่นอย่างยุติธรรมและความร่วมมือ การจัดการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวมักตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่มีสมรรถภาพทางกายด้านกีฬาสูงอยู่แล้ว ส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ รวมทั้งเด็กผู้หญิง รู้สึกว่าตนเองขาดความสามารถและประสบความล้มเหลว[27]

อย่างไรก็ตาม หลักฐานแสดงให้เห็นว่า เด็กผู้หญิงที่เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาภายนอกโรงเรียน มักได้ทักษะมาจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในโรงเรียนและโดยทั่วไปยังพึ่งพาการเรียนรู้จากโรงเรียนมากกว่าเด็กผู้ชายซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

การมีส่วนร่วมของเด็กผู้หญิงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอย่างแพร่หลาย สม่ำเสมอ มีประโยชน์และยั่งยืน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อโครงการได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย มีครูที่ผ่านการฝึกอบรมและมีสมรรถนะเป็นผู้นำ และได้รับการสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ[28] ในประเด็นนี้ ครูพลศึกษาจำเป็นต้องได้รับการศึกษาเพื่อไม่ให้ตอกย้ำภาพเหมารวมที่เป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทางกายของเด็กผู้หญิง อีกทั้งควรเข้าใจความแตกต่างระหว่างวิธีการและประสบการณ์ที่เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงใช้ในการเข้าถึงและเรียนรู้กีฬาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมและกีฬาที่มีความเกี่ยวข้องและสร้างความเพลิดเพลินได้อย่างเท่าเทียม[29]

[26] Flintoff and Scraton, 2006
[27] Kirk, 2012
[28] Kirk, 2012
[29] SDP IWG, 2008

กรณีศึกษา

การเสริมพลังให้เด็กผู้หญิง

ภูมิภาค: แอฟริกา (เคนยา)

ชื่อโครงการ: Moving the Goal Posts (MTG)

ในพื้นที่แห่งหนึ่งของประเทศเคนยาซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ของเด็กผู้หญิงที่ยากจนและเสียเปรียบที่สุดในโลก เด็กจำนวนมากเผชิญกับการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ส่งผลให้อัตราการคงอยู่ในระบบการศึกษาต่ำ และทำให้พวกเธอติดอยู่ในวงจรความยากจน องค์การ MTG, Kilifi ใช้พลังของกีฬาเพื่อตอบสนองต่อปัญหาเหล่านี้ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะชีวิตที่จำเป็น เช่น ความมั่นใจ ภาวะผู้นำ และความภาคภูมิใจในตนเอง โครงการดังกล่าวยังท้าทายต่อภาพเหมารวมทางเพศ และสนับสนุนให้เด็กผู้หญิงคงอยู่ในระบบการศึกษา หรือกลับเข้าสู่การศึกษาอีกครั้ง เพื่อให้สามารถเข้าถึงประโยชน์หลากหลายที่มาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

3000+ คน ตั้งแต่ปี 2021

อายุ

5-24

จำนวนพันธมิตร

22

ผลที่ได้รับ

พบว่ามีการพัฒนาทักษะด้านภาวะผู้นำและการตัดสินใจเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในกลุ่มเด็กผู้หญิงที่เข้าร่วมโครงการ

การสนับสนุนด้านการศึกษาและโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับเด็กผู้หญิงเพิ่มขึ้น โดยในปี ค.ศ. 2012 มีเด็กผู้หญิงจำนวน 904 คนที่ได้รับการสนับสนุนให้คงอยู่ในโรงเรียนหรือกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา

เมื่อสิ้นปี ค.ศ. 2012 ร้อยละ 97 ของเด็กผู้หญิงที่เข้าร่วมโครงการรายงานว่าครอบครัว เพื่อน และสมาชิกในชุมชนเห็นว่า การที่เด็กผู้หญิงได้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นสิ่งที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์

โครงการนี้ดำเนินการโดยเยาวชนผู้หญิงทั้งหมด และในปี ค.ศ. 2012 ได้มีการฝึกอบรมผู้ให้ความรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนจำนวน 110 คน ที่ปรึกษา 11 คน ผู้ฝึกสอน 170 คน ผู้ตัดสิน 130 คน เจ้าหน้าที่ปฐมพยาบาล 127 คน และผู้นำภาคสนาม 35 คน

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.mtgk.org

3.1.2 ความพิการ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities: CRPD) กำหนดให้รัฐภาคีมีหน้าที่รับรองว่า เด็กที่มีความพิการต้องสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการเล่น กิจกรรมนันทนาการและกีฬาได้อย่างเท่าเทียมรวมทั้งในระบบโรงเรียนด้วย

การมีส่วนร่วมในกีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นโอกาสสำคัญในการส่งเสริมการเคารพซึ่งกันและกัน การได้เห็นเด็กสามารถก้าวข้ามอุปสรรคทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพื่อเข้ามามีส่วนร่วม ถือเป็นสิ่งที่สร้างแรงบันดาลใจ การศึกษาหนึ่งพบว่า เด็กที่มีความพิการและเข้าร่วมกิจกรรมทางกายได้รับการประเมินว่ามีสมรรถภาพทางกายสูงกว่าเด็กทั่วไปที่ไม่มีความพิการ[30]

นอกจากนี้ การเข้าถึงกีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาไม่เพียงสร้างประโยชน์โดยตรงแก่เด็กที่มีความพิการเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับสถานะของพวกเขาในสังคมผ่านการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในกิจกรรมที่สังคมให้ความสำคัญ การศึกษาถือ เป็นประตูสู่การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในความเป็นพลเมือง (civic participation) โดยประโยชน์จากการไปโรงเรียนหลายประการอาจเห็นผลในระยะยาว ขณะที่บางประการสามารถสังเกตได้ทันที เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญที่ช่วยลดความเข้าใจผิดซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของเด็กที่มีความพิการ [31]

ยิ่งไปกว่านั้น การศึกษาอย่างมีส่วนร่วมในระบบโรงเรียนและในบทเรียนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สามารถส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทัศนคติของผู้ปกครอง ทั้งในการตัดสินใจ การเอื้ออำนวย และการสนับสนุนโอกาสในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมตลอดชีวิตของบุตรหลาน

ครูเป็นองค์ประกอบสำคัญในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็ก และการฝึกอบรมครูก็ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิผลในการส่งเสริมความมุ่งมั่นต่อการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม อย่างไรก็ตาม ในหลายกรณี ครูกลับขาดการเตรียมความพร้อมและการสนับสนุนที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความพิการในโรงเรียนทั่วไป [32]

งานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกันในระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินโครงการฝึกอบรมครูพลศึกษา (PETE) เพื่อสนับสนุนครูก่อนปฏิบัติการในด้านการจัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการบูรณาการและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (special educational needs) ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งนี้ พบว่าประเด็นดังกล่าวมักถูกจัดการในเชิงทฤษฎีเป็นหลัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะอย่างแท้จริง

แนวทางเชิงทฤษฎีว่าด้วยการจัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุมในโครงการฝึกอบรมครูพลศึกษา (PETE) ยังไม่สามารถเสริมสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้อย่างเพียงพอ ทั้งที่ความเชื่อมั่นดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถถ่ายทอดการมีส่วนร่วมไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ควรมีการทบทวนโครงการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการนำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุมไปใช้ โดยมีแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างของผู้เรียนเป็นแกนหลัก รวมถึงการจัดการอบรมเกี่ยวกับช่วงเวลาและวิธีการประยุกต์ใช้แนวปฏิบัติแบบบูรณาการ

นอกจากนี้ ควรมีการจัดการอบรมในขณะปฏิบัติงาน (in-service training) สำหรับครูที่ยังจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ สมรรถนะ และทักษะในด้านนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการมีบริการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุม เพื่อช่วยเหลือครูที่ยังอยู่ระหว่างการพัฒนาสมรรถนะในประเด็นดังกล่าว การจัดตั้งเครือข่ายครูพี่เลี้ยง (teacher mentor networks) อาจมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนครูรุ่นใหม่ให้สามารถดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

[30] Barg et al., 2010
[31] UNICEF, 2013
[32] UNICEF, 2013

การจัดวางระบบการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม

eipet
european inclusive physical education training

ภูมิภาค: ยุโรป (ไอร์แลนด์)

ชื่อโครงการ: European Inclusive Physical Education Training (EIPET)

โครงการ EIPET ซึ่งนำโดย Institute of Technology Tralee ประเทศไอร์แลนด์ ได้พัฒนาแบบจำลองการมีส่วนร่วม (Inclusion model) หลักสูตรและชุดเครื่องมือทรัพยากรเพื่อใช้ในสถาบันการฝึกอบรมครู (Teacher Training Institutes) โดยมีเป้าหมายเพื่อเอื้อให้เกิดการฝึกอบรมครูด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอย่างครอบคลุม โครงการดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความรู้ สมรรถนะ และทักษะให้แก่ครูในการทำงานร่วมกับบุคคลที่มีความพิการในบริบทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอย่างครอบคลุม ทั้งนี้ การดำเนินการบรรลุผลได้ด้วยการผสานองค์ประกอบเชิงทฤษฎีเข้ากับการมีส่วนร่วมในเชิงปฏิบัติร่วมกับบุคคลที่มีความพิการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์การฝึกอบรมในระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ โครงการยังประกอบไปด้วยรูปแบบออนไลน์ ชุดสื่อสิ่งพิมพ์ และแนวทางสำหรับการบูรณาการโปรแกรมดังกล่าวเข้าสู่หลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยอาศัยแนวทางการมีส่วนร่วมที่เน้นการใช้ศักยภาพและจุดแข็งเป็นหลัก

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

นำไปใช้ทั่วทั้งยุโรปและในภูมิภาคอื่น ๆ*

อายุ

ครู 20+

นักเรียน 4-18+

จำนวนพันธมิตร

30+

ผลที่ได้รับ

ครูพลศึกษาได้พัฒนาความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมผู้ที่มีความพิการในชั้นเรียน

ครูพลศึกษากลายเป็นผู้สนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม

สถาบันการฝึกอบรมครู (Teacher Training Institutes) ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อบูรณาการบุคคลที่มีความพิการ

สถาบันการฝึกอบรมครู (PETE) ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมเฉพาะด้านการมีส่วนร่วม ควบคู่ไปกับการบูรณาการในทุกกลุ่มวิชา

เด็กมีส่วนร่วมในชั้นเรียนพลศึกษา โดยมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับสมรรถนะทางร่างกายของแต่ละคน

ผู้ช่วยครูด้านการศึกษาพิเศษ/ผู้ช่วยดูแล (Special Needs Assistants/Care assistants) มีความต้องการให้มีการปรับปรุงโปรแกรมให้สอดคล้องกับความต้องการของตน เพื่อสนับสนุนเด็กที่มีความพิการในการเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญสหวิชาชีพ รวมถึงนักกายภาพบำบัดและนักกิจกรรมบำบัด ได้ขอให้มีการจัดทำรูปแบบที่ปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของตน ซึ่งปัจจุบันมีให้บริการแล้วทั้งในรูปแบบการอบรมในขณะปฏิบัติงาน (in-service) และรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Continuing Professional Development: CPD)

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.caraapacentre.ie/training-education/european-inclusive-physical-education-training-eipet

* โครงการนี้ได้รับการนำไปใช้ในสถาบันการฝึกอบรมครูหลายแห่งทั่วทวีปยุโรปและในภูมิภาคอื่น ๆ ปัจจุบันโครงการดังกล่าวมีให้บริการในภาษาอังกฤษ ภาษาลิทัวเนีย ภาษาเช็ก ภาษาสเปน และภาษาฟินแลนด์

3.1.3 ชนกลุ่มน้อย

ประชากรที่มักถูกกีดกันจากสังคม ได้แก่ ชนพื้นเมือง สมาชิกกลุ่มชาติพันธุ์และวัฒนธรรมที่เป็นชนกลุ่มน้อย ผู้ขอลี้ภัยและผู้ลี้ภัย เด็กและสตรี บุคคลที่มีความพิการ คนไร้บ้าน และเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษาและว่างงาน นอกจากนี้ ประชากรที่ดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะยากจนขั้นรุนแรงต่างก็ประสบกับปัญหาการถูกกีดกันทางสังคมมาเป็นเวลานาน[33] เป็นที่ตระหนักกันแล้วว่า การเล่นกีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคมของกลุ่มประชากรที่ถูกกีดกันและช่วยสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นระหว่างชุมชน รวมทั้งในพื้นที่ที่เคยประสบความขัดแย้ง

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาช่วยเปิดโอกาสให้ผู้อพยพได้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมเจ้าบ้านอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งส่งเสริมทั้งการบูรณาการและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม[34] นอกจากนี้ กีฬาและการจัดการเรียนรู้พลศึกษายังมีบทบาทสำคัญในการลดความตึงเครียดและความขัดแย้งทางสังคมและระดับประเทศ โดยมุ่งแก้ไขรากเหง้าของการกีดกันและเปิดช่องทางใหม่ให้ผู้คนได้เข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจ กิจกรรมที่ได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสมและแฝงด้วยค่านิยมหลักของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง การเคารพผู้อื่น การเล่นอย่างยุติธรรม การทำงานเป็นทีม และการปฏิบัติตามกติกาที่ทุกฝ่ายยอมรับ จะช่วยเสริมสร้างคุณค่าและทักษะการสื่อสารที่จำเป็นต่อการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งในชีวิตประจำวัน[35]

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นโอกาสสำคัญในการส่งเสริมและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งการสืบสานประเพณีท้องถิ่น หลักฐานที่มีอยู่มากขึ้นชี้ให้เห็นว่า ความต่อเนื่องทางวัฒนธรรมมีบทบาทจำเป็นต่อการฟื้นฟูทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และจิตวิญญาณของชุมชนชนพื้นเมือง[36] อีกทั้งกีฬาและการละเล่นที่สะท้อนทักษะและคุณค่าทางวัฒนธรรมดั้งเดิมยังสามารถช่วยส่งเสริมกระบวนการดังกล่าวได้

“การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคมของประชากรที่ถูกกีดกันได้”

[33] SDP IWG, 2008
[34] European Commission, 2011
[35] SDP IWG, 2008
[36] Canadian Heritage, 2005

กรณีศึกษา

การจัดวางระบบการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม

ภูมิภาค: โอเชียเนีย (นิวซีแลนด์)
ชื่อโครงการ: Te Ao Kori Curriculum Model

โดยอิงบนพื้นฐานของโมเดล Te Reo Kori ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นในระยะแรกเพื่อเฉลิมฉลองความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมสองเชื้อชาติของสังคมนิวซีแลนด์ โมเดลหลักสูตร Te Ao Kori ได้รับการพัฒนาต่อยอดให้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้นในด้านการเคลื่อนไหว และให้ความสำคัญมากขึ้นต่อ tikanga Māori (แนวปฏิบัติทางวัฒนธรรมของชาวเมารี)

โมเดล Te Ao Kori มุ่งเน้นองค์ความรู้ของชาวเมารีเกี่ยวกับแนวปฏิบัติทางกายภาพเชิงวัฒนธรรม และส่งเสริมแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม (Culpan และ Bruce, 2013) ตัวอย่างเช่น tuakana/teina (การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน) ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (constructivist approach) ที่ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนทำงานร่วมกันในฐานะ whānau (ครอบครัวขยาย) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติของชาวเมารี

Te Ao Kori สามารถนิยามได้ว่าเป็น “การเฉลิมฉลองชีวิตของชาวเมารีผ่านการเคลื่อนไหวและการแสดงออกในหลากหลายรูปแบบ” (Ministry of Education, 2005) โดยในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้จะบูรณาการเกมและกิจกรรมดั้งเดิมของชาวเมารีไว้ด้วย

โมเดลหลักสูตรนี้ยังคงได้รับการสนับสนุนอย่างแข็งขันจากสมาคมการจัดการเรียนรู้พลศึกษานิวซีแลนด์ (Physical Education New Zealand: PENZ) ซึ่งได้ทำงานร่วมกับที่ปรึกษาด้านการศึกษาของชาวเมารี โดยมีบทบาทนำในการพัฒนาโมเดลนี้ให้บูรณาการอยู่ภายในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

โมเดล Te Ao Kori ได้รับการบูรณาการอย่างมั่นคงในหลายโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาการเคลื่อนไหวเชิงวัฒนธรรมสองเชื้อชาติในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม Erueti และ Hapeta (2011) รายงานว่า มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูผู้สอนพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.health.tki.org.nz/Key-collections/Exploring-te-ao-kori

สรุปแนวทางเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ครอบคลุม

- การจัดการเรียนรู้พลศึกษาควรเป็น**รายวิชาบังคับสำหรับทั้งเด็กชาย เด็กหญิง และเยาวชนที่มีความพิการ** โดยต้องมีความเท่าเทียมกันทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ และเนื้อหาการเรียนรู้

- **หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เหมาะสมได้** เพื่อรองรับนักเรียนที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และนักเรียนจากชนกลุ่มน้อย

- **ควรมีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายและแนวปฏิบัติที่มีอยู่** โดยคำนึงถึงข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่ยังไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนที่มีความพิการ

- **ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กผู้หญิงมีส่วนร่วมในวิชาพลศึกษาอย่างเท่าเทียม** โดยต้องจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ เช่น ตัวเลือกของเครื่องแต่งกาย ข้อจำกัดทางศาสนาและวัฒนธรรม การขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม ต้นทุนของอุปกรณ์กีฬา ความกังวลเรื่องภาพลักษณ์ของร่างกาย รวมถึงภาพลักษณ์ของวิชาพลศึกษาและกีฬา [37]

- **ครู**และ**ผู้ช่วยครูควรมีวุฒิทางวิชาชีพและสามารถบูรณาการผู้เรียนที่มีความพิการเข้าสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ** โดยควรได้รับการพัฒนาวิชาชีพในด้านนี้เพิ่มเติมตามความเหมาะสม

- **การพัฒนาเครือข่ายครูพี่เลี้ยง**สามารถเป็นแนวทางที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการเสริมสร้างทักษะ ความรู้ และสมรรถนะของครูในด้านการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุม

[37] โปรดดูรายละเอียดได้จากเอกสาร: Improving Participation of Muslim Girls in Physical Education and School Sport

การระบุจุดอ่อน

รายการตรวจสอบเพื่อลดอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม

1. หลักสูตรมีความครอบคลุมหรือไม่? ☐

2. หลักสูตรเปิดโอกาสให้มีความหลากหลายในวิธีการดำเนินงานเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่ใช้จัดการเรียนรู้หรือไม่? ☐

3. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาครอบคลุมเด็กทุกคนหรือไม่ มีการคุ้มครอง คำนึงถึงมิติทางเพศ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเองหรือไม่? ☐

4. หลักสูตรส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมหรือไม่? ☐

5. สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสนับสนุนการเข้าถึงของนักเรียนทุกคน รวมถึงเยาวชนที่มีความพิการและนักเรียนหญิง โดยคำนึงถึงทั้งความสามารถและความเฉพาะทางวัฒนธรรมหรือไม่? ☐

6. วิธีการจัดการเรียนรู้มีการปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนทุกคน รวมถึงผู้ที่มีความต้องการพิเศษ หรือมีสมรรถภาพทางกายที่แตกต่างกันหรือไม่? ☐

7. ครูได้รับการสนับสนุนให้ส่งเสริมและดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมหรือไม่ ทั้งในหลักสูตรการฝึกอบรมครูพลศึกษา (PETE) และผ่านโครงการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) และการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน (INSET)? ☐

8. มีโครงการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายครูพี่เลี้ยง เพื่อเชื่อมโยงครูฝึกหัดและครูผู้สอนกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมเพื่อสนับสนุนและพัฒนาการดำเนินงานหรือไม่? ☐

หมายเหตุเพิ่มเติม

3.2 การสร้างวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ

3.2.1 ความยืดหยุ่นของหลักสูตร

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในบริบทและสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย ซึ่งต้องอาศัยการใช้ทรัพยากร ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถของผู้เรียนในการทำงานได้ทั้งอย่างอิสระและร่วมมือกับผู้อื่น

ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) จึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ในวิชาอื่น และพัฒนาทักษะที่สามารถถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ได้ในบริบทนอกเหนือจากหลักสูตรปกติ เช่น การเสริมสร้างความเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเข้าใจทางสังคม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ซึ่งล้วนมีส่วนช่วยในการพัฒนาแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามวิชา[38]

เพื่อให้หลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีความหมายและสอดคล้องกับบริบทของเด็กและเยาวชนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพิจารณาประเมิน และประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม รวมทั้งแนวคิดใหม่เกี่ยวกับสาระของรายวิชานี้ (European Commission, 2008) ข้อมูลเชิงประจักษ์ร่วมสมัยจำนวนมากชี้ให้เห็นว่าทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีแนวโน้มลดลง อันเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญกับการแข่งขันกีฬาและกิจกรรมที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ด้านสมรรถนะเป็นหลัก

เมื่อพิจารณาถึงผลลัพธ์ทางการศึกษาและประโยชน์อื่น ๆ ที่มักมีการกล่าวอ้างว่าสามารถเกิดขึ้นได้จากวิชาพลศึกษา มีข้อโต้แย้งว่าหลักสูตรพลศึกษาแบบดั้งเดิมยังคงใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ในลักษณะ “รูปแบบเดียวสำหรับทุกคน” (one size fits all) ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุผลลัพธ์เหล่านั้นได้อย่างแท้จริง[39]

แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีความสมดุลมากขึ้นช่วยให้ผู้เรียนทุกคน ไม่ว่าจะมีความสามารถหรือพรสวรรค์แตกต่างกันเพียงใด ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย พร้อมทั้งขยายขอบเขตของทักษะที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถได้รับอย่างกว้างขวาง การเข้าถึงหลักสูตรที่มีความสมดุลช่วยส่งเสริมการพัฒนาในด้านสังคม ความร่วมมือ และความสามารถในการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในการประเมินตนเอง วางแผนโปรแกรมส่วนบุคคล ตั้งเป้าหมาย ติดตามผลด้วยตนเอง และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล[40]

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษามีบทบาทสูงสุดในการส่งเสริมพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพตลอดชีวิต หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เข้ากับบริบทได้ เพื่อเปิดโอกาสให้ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน การดำเนินงานดังกล่าวควรเกิดขึ้นผ่านการปรึกษาหารือกับผู้เรียนเพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรสะท้อนความสนใจและความต้องการของพวกเขาอย่างแท้จริง รวมทั้งเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมผ่านกิจกรรมทางกาย

ควรกำหนดมาตรฐานระดับชาติที่ระบุความคาดหวังในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์อย่างชัดเจน โดยมีลักษณะเป็นรูปธรรม มีความต่อเนื่อง และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ควรใช้การประเมินทั้งแบบสรุปผล (summative assessment) และแบบเพื่อพัฒนา (formative assessment) เพื่อให้ข้อมูลและยกระดับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ การรายงานผลควรดำเนินไปตามระยะเวลาเดียวกับรายวิชาอื่น โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารกับผู้ปกครองเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการ

[38] Jones, 2006
[39] Metzler, 2005
[40] Le Masurier and Corbin, 2006

กรณีศึกษา

WHAT STUDENT WANTS
สิ่งที่ผู้เรียนต้องการ

ภูมิภาค: อเมริกาเหนือ (สหรัฐอเมริกา)
ชื่อโครงการ: Miami Dade

เขตการศึกษาสาธารณะไมอามี-เดด (Miami-Dade County Public Schools) ได้ปรับเปลี่ยนจุดเน้นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจากรูปแบบดั้งเดิมที่เน้นกีฬา ไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ ที่เด็กและเยาวชนชื่นชอบ ถือเป็นแบบอย่างที่มีมาตรฐานสูงให้พื้นที่อื่นนำไปปรับใช้ ผู้เรียนกลายเป็นศูนย์กลางของการออกแบบหลักสูตรและการเลือกกิจกรรม โดยเนื้อหาหลักสูตรมุ่งเน้นเกมและกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องการเล่นต่อเนื่อง พร้อมผสานเทคโนโลยีที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหวมากขึ้น

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

3000+ คน
ในปี 2011-2012

อายุ

5-18

จำนวนพันธมิตร

20

ผลที่ได้รับ

สมรรถภาพทางกาย
ครูพลศึกษาได้พัฒนาร้อยละ 61 ของนักเรียนผ่านการประเมิน 5 ใน 6 ตัวชี้วัดจากแบบทดสอบ FITNESSGRAM

ด้านบุคคล
เยาวชนรู้สึกสนุกกับการมีกิจกรรมทางกายมากขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองมากขึ้น

ด้านสังคม
เยาวชนมีทัศนคติที่เปิดกว้างมากขึ้นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น

พฤติกรรมภายในครอบครัว
เยาวชนมีพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกทั้งในด้านโภชนาการและทัศนคติต่อการมี

กิจกรรมทางกาย
ซึ่งส่งต่อไปยังสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว

รายละเอียดเพิ่มเติม: http://pe.dadeschools.net
ที่มา: Designed to Move (ACSM, Nike and ICSSPE, 2012)

3.2.2 ความร่วมมือกับชุมชน

เมื่อพิจารณาบทบาทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและกระฉับกระเฉงตลอดช่วงชีวิต การพัฒนาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรหรือชมรมกีฬาที่ดำเนินงานในชุมชนถือเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสนับสนุนผลลัพธ์ทางการศึกษาที่กว้างขึ้น ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพ ความเป็นอยู่ที่ดี และการพัฒนาทางบุคคลและสังคม

หลักการของความร่วมมือที่บูรณาการนโยบายจากหลายภาคส่วน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของกรอบนโยบายยุทธศาสตร์โลกด้านอาหาร กิจกรรมทางกายและสุขภาพขององค์การอนามัยโลก (the World Health Organization's Global strategy on diet, physical activity and health policy framework)[41]รวมถึงมติของรัฐสภายุโรปว่าด้วยบทบาทของกีฬาในภาคการศึกษา[42]

ด้วยข้อจำกัดของเวลาในตารางเรียน วิชาพลศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านกิจกรรมทางกายของเยาวชน หรือชดเชยการขาดกิจกรรมทางกายได้ทั้งหมด รวมถึงไม่อาจบรรลุผลลัพธ์สำคัญอื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม วิชาพลศึกษาถือเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างรูปแบบพฤติกรรมที่ดีต่อสุขภาพ และเป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการเข้าถึงและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตที่สมดุลและมีสุขภาวะที่ดี

สถาบันการศึกษาสามารถได้รับการสนับสนุนในการบรรลุเป้าหมายนี้ผ่านการสร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับชุมชนในวงกว้าง กิจกรรมนอกหลักสูตรสามารถทำหน้าที่เป็นแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติม และความร่วมมือกับองค์กรกีฬาชุมชนสามารถเพิ่มโอกาสให้เยาวชน ได้มีกิจกรรมทางกายมากขึ้น

เอกสาร International Sport Coaching Framework ฉบับที่ 1.2 ซึ่งเปิดตัวโดย International Council for Coaching Excellence (ICCE), Association of Summer Olympic International Federations (ASOIF) และ Leeds Metropolitan University (LMU) ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2013 ถือเป็นเครื่องมือที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งในด้านนี้

เอกสารฉบับนี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในประวัติศาสตร์ของวิชาชีพผู้ฝึกสอนในระดับโลก โดยได้กำหนดเป็นกรอบอ้างอิงที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติสำหรับการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬา เอกสารนี้ได้รับการออกแบบให้ใช้งานได้ง่าย โดยประกอบด้วยคำจำกัดความ แนวทาง และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทหลักของผู้ฝึกสอน คุณสมบัติ ความรู้ และสมรรถนะหลักที่จำเป็นต่อการฝึกสอน อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงแนวทางในการจัดการศึกษาพัฒนา และรับรองผู้ฝึกสอน ทั้งนี้ เอกสารดังกล่าวมุ่งตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของแต่ละประเภทกีฬา ประเทศ องค์กร และสถาบัน พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการรับรองและการเทียบคุณวุฒิของผู้ฝึกสอน[43]

งานวิจัยยืนยันว่า นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีกิจกรรมทางกายมากกว่าในโรงเรียนที่มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างเป็นระบบ ซึ่งรวมถึงการสร้างความร่วมมือกับชมรมหรือองค์กรนันทนาการในชุมชน ตลอดจนการให้การสนับสนุนและการฝึกอบรมแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งโครงการของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผล[44] ในประเด็นนี้ ควรมีความเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนระหว่างผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติในเรื่องวัตถุประสงค์และลำดับความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาทางการศึกษาและสังคมในภาพรวม

> **"นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีกิจกรรมทางกายมากกว่าในโรงเรียนที่มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างเข้มแข็งและเป็นระบบ"**

[41] WHO, 2004
[42] European Parliament resolution of 13 November 2007 on the role of sport in education (2007/2086(INI))
[43] ICEE, 2013
[44] Leatherdale et al., 2010

กรณีศึกษา

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกช่วงวัย และข้ามพรมแดน

ภูมิภาค: ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน (เวเนซุเอลาและคิวบา)

ชื่อโครงการ: Sport Inside the Suburb 'Barrio Adentro Deportivo'

โครงการ Barrio Adentro Deportivo เป็นโครงการทางสังคมที่ดำเนินการโดยรัฐบาลกลางของประเทศเวเนซุเอลา โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญจากประเทศคิวบา นอกจากจะสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนแล้ว โครงการนี้ยังส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านกิจกรรมทางกายและกีฬา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชนชาวเวเนซุเอลาทุกคน โครงการนี้เป็นตัวอย่างของการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหลายภาคส่วน และได้ช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนต่อกิจกรรมทางกายในทุกช่วงวัย ปัจจุบัน โครงการดำเนินอยู่ใน 324 เทศบาลทั่วประเทศเวเนซุเอลา โดยมีบุคลากรกว่า 6,200 คนจากหลากหลายสาขาอาชีพเข้าร่วมดำเนินกิจกรรม อาทิ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกิจกรรมทางกาย แพทย์ พยาบาล และนักกายภาพบำบัด กิจกรรมที่ดำเนินการครอบคลุมตั้งแต่การจัดการเรียนรู้พลศึกษา การออกกำลังกายในโรงยิม การเต้น กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และการจัดกิจกรรมกีฬามวลชนภายในชุมชน

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

9 ล้าน+ คน ในปี 2013

อายุ

ทุกกลุ่มอายุ

จำนวนพันธมิตร

6+*

ผลที่ได้รับ

ร้อยละ 73 ของเด็กที่เข้าร่วมโครงการมีพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกายดีขึ้น รวมถึงทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

เด็กและเยาวชนมากกว่า 3.2 ล้านคน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายทั้งในและนอกโรงเรียน

มีผู้ฝึกสอนกีฬา 28,000 คน ผ่านการอบรมเพื่อทำงานเป็นอาสาสมัครในชุมชน

ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 86 มีสุขภาพโดยรวมดีขึ้น

ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 86 มีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น

ผู้หญิงร้อยละ 88 มีสุขภาพทางกายดีขึ้น มีความเป็นอิสระทางสังคมมากขึ้น และมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้น

มีผู้พิการจำนวน 10,782 คน ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.ecured.cu/index.php/Barrio_Adentro_Deportivo

*รวมถึงเทศบาลแต่ละแห่งที่เกี่ยวข้อง

3.2.3 การติดตามและการประกันคุณภาพ

การดำเนินนโยบายและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ควรได้รับการสนับสนุนด้วยระบบที่ชัดเจนสำหรับการติดตามและการประกันคุณภาพ ควบคู่ไปกับระบบสนับสนุนที่ช่วยให้ครูและโรงเรียนสามารถพัฒนาจุดแข็งและปรับปรุงจุดอ่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การติดตามอย่างสม่ำเสมอโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเอื้อต่อการรายงานผลอย่างเป็นกลางต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในทุกด้านของการดำเนินงาน โดยการติดตามควรครอบคลุมทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของการดำเนินการ ให้ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่ดี รวมถึงข้อเสนอแนะสำหรับแผนการปรับปรุงเมื่อจำเป็น และควรมีบุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์เข้ามามีส่วนร่วมในบทบาทที่ปรึกษา ผู้กำกับดูแล และผู้ตรวจประเมิน

การประกันคุณภาพสามารถเสริมความเข้มแข็งได้ด้วยการจัดตั้ง หรือการมีส่วนร่วมขององค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ประสานงานและส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานและการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการติดตามและประกันคุณภาพ คือ การยึดมั่นตามเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้

กรณีศึกษา

การตรวจประเมินประจำปี

ภูมิภาค: ยุโรป (อังกฤษและเวลส์)

ชื่อโครงการ: Ofsted subject inspections: Physical Education

ผู้ตรวจประเมินเข้าเยี่ยมโรงเรียน 150 แห่งในแต่ละปีเพื่อจัดทำข้อมูลสำหรับการสำรวจรายวิชาของสำนักงานตรวจการศึกษา (Ofsted)

การตรวจประเมินวิชาพลศึกษาที่ดำเนินการในโรงเรียน 237 แห่ง ระหว่างปี 2008-2012 มุ่งเน้นประเมินด้านต่าง ๆ ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน คุณภาพการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร และภาวะผู้นำและการบริหารจัดการด้านวิชาพลศึกษา

การตรวจประเมินยังช่วยระบุจุดอ่อนที่พบร่วมกันในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา พร้อมทั้งรายงานแนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิผลจากโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง เพื่อใช้เป็นแบบอย่างสำหรับการยกระดับคุณภาพในโรงเรียนอื่น ๆ

องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการรายงาน คือ การจัดทำข้อเสนอแนะที่มุ่งเป้าหมายไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลากหลายกลุ่ม เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ ครู ผู้ช่วยครู ผู้ฝึกสอนกีฬา และกระทรวงศึกษาธิการ โดยทั้งหมดมุ่งสู่การประกันคุณภาพของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

รายงานล่าสุดของสำนักงานตรวจการศึกษา เรื่อง Beyond 2012 - Outstanding physical education for all ได้เผยแพร่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.gov.uk/government/news/not-enough-physical-in-physical-education

สรุปแนวทางเพื่อเสริมสร้างนโยบายและการปฏิบัติ

- ควรมี**ยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา**ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยต้อง**แก้ไขช่องว่างสำคัญระหว่างถ้อยแถลงเชิงนโยบายกับการดำเนินงานจริง** เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

- ยุทธศาสตร์ระดับชาติ**ควรกำหนดเวลาในตารางเรียนสำหรับวิชาพลศึกษาอย่างชัดเจน** และผู้ที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ต้องมีความรับผิดชอบในการจัดให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้

- ยุทธศาสตร์ระดับชาติ**ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา** และข้อกำหนดของหลักสูตรควรระบุให้มีเวลาเรียนที่เพียงพอเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

- ยุทธศาสตร์ระดับชาติ**ควรสนับสนุนการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน รวมถึงสร้างเส้นทางเชื่อมต่อที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย** พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาการสื่อสารระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

- **ควรมีการทบทวนความเหมาะสมและคุณภาพของหลักสูตรพลศึกษา** โดยเฉพาะในบริบทที่ยังคงให้ความสำคัญกับการแข่งขันกีฬาและกิจกรรมที่เน้นผลสัมฤทธิ์มากเกินไป การพัฒนาหลักสูตรควรร่วมกับเยาวชน เพื่อให้ความหมายต่อผู้เรียน สอดคล้องกับสังคม และตอบรับกับรูปแบบการใช้ชีวิตนอกโรงเรียน

- **ควรพัฒนาระบบและกลไกสำหรับการติดตามตรวจสอบและการประกันคุณภาพ** เพื่อส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีและความรับผิดชอบในการกำหนดและดำเนินนโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)

การระบุจุดอ่อน

รายการตรวจสอบเพื่อลดอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม	
1. ยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ชัดเจนหรือไม่ ในระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาหรือไม่?	☐
2. ยุทธศาสตร์ระดับชาติดังกล่าวรับรองให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นองค์ประกอบหลักของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เรียนทุกคนในการเข้าถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยยึดหลักความเสมอภาคและการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุมหรือไม่?	☐
3. มีความเข้าใจและการยอมรับอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความแตกต่างและความเชื่อมโยงระหว่าง กิจกรรมทางกาย การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาหรือไม่? และมีแนวทางกำกับที่รับรองให้มีเวลาเรียนขั้นต่ำที่จัดสรรเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอย่างเหมาะสมหรือไม่?	☐
4. มีโอกาสในการมีส่วนร่วมข้ามภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติหรือไม่ รวมถึงการมีนโยบายแบบบูรณาการด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กิจกรรมทางกาย และกีฬา สำหรับเด็กและเยาวชน?	☐
5. ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานมีความเห็นพ้องและความเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนหรือไม่ เกี่ยวกับลำดับความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการตอบสนองต่อเป้าหมายทางสังคมและการศึกษาในภาพรวม?	☐
6. ยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพในโรงเรียนหรือไม่ โดยครอบคลุมประเด็นสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โภชนาการ และบริการด้านสุขภาพ?	☐
7. มีพื้นที่ให้ตีความและปรับใช้นโยบายหรือหลักสูตรในระดับท้องถิ่นหรือไม่ เพื่อเสริมพลังให้ครูสามารถปรับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบ?	☐
8. เนื้อหาหลักสูตรสะท้อนความต้องการ ความสนใจ และทิศทางอนาคตของผู้เรียนหรือไม่?	☐
9. มีโครงสร้างและเส้นทางความร่วมมือที่ชัดเจน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาชุมชนหรือไม่?	☐
10. มีขั้นตอนและกลไกในการติดตามและประกันคุณภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพหรือไม่?	☐
11. มีการรวบรวมและนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการทบทวนหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรองรับวิสัยทัศน์และบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่?	☐
12. มีการใช้ เกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ และ เกณฑ์มาตรฐานของการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นฐานในการประเมินการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพหรือไม่?	☐

3.2.4 การฝึกหัด การจัดหา และการพัฒนาครู

เนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม หน่วยงานที่รับผิดชอบจึงควรดำเนินการทบทวนระบบการฝึกอบรมครูพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และให้เป็นประเด็นสำคัญเชิงนโยบาย

การทบทวนดังกล่าวควรพิจารณาการพัฒนาให้ดีขึ้นทั้งในด้านการศึกษาก่อนปฏิบัติงานและการศึกษาระหว่างปฏิบัติงานของครูพลศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

การพัฒนาครูแบบมีคุณภาพ ทั้งก่อนและระหว่างปฏิบัติงาน ซึ่งยึดหลักเการพสิทธิมนุษยชนและแนวคิดของการศึกษาแบบครอบคลุม เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิผลของครูผู้สอน[45]

ครูผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและครูประจำชั้นควรได้รับการฝึกหัดให้สามารถจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิของประเทศหรือเขตปกครองตนเอง โดยการฝึกหัดควรดำเนินการผ่านสถาบันที่รับผิดชอบด้านการฝึกหัดครูพลศึกษา การที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าถึงโอกาสในการทำกิจกรรมนอกหลักสูตรได้อย่างเต็มรูปแบบนั้น ต้องอาศัยการเรียนรู้ที่มีระบบและต่อเนื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเคลื่อนไหวที่เหมาะสม การส่งเสริมความสำเร็จและแรงจูงใจ และการจัดการเรียนรู้โดยครูที่มีทักษะแห่งวิชาชีพภายในเวลาเรียนของหลักสูตร

การกำหนดเกณฑ์ชุดหนึ่งจะช่วยสร้างมาตรฐานพื้นฐานของความคาดหวังสำหรับครูที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้เป็นไปตามคุณภาพที่กำหนดไว้

โครงการการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพควรเน้นบทบาทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ในการส่งเสริมคุณค่าที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในพลศึกษาและกีฬา เช่น ความเคารพ การเล่นอย่างยุติธรรม และความอดทนต่อความแตกต่าง นอกจากนี้ การฝึกหัดครูทั้งครูประจำชั้นและครูผู้เชี่ยวชาญควรรวมถึงการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ซึ่งสนับสนุนเป้าหมายด้านสุขภาพด้วย

[45] UNESCO and UNICEF, 2013

สิ่งนี้ควรครอบคลุมไปถึงการพิจารณาบทบาทของครูผู้สอนพลศึกษาในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินงานโดยหลายภาคส่วนในชุมชน ตามที่ระบุไว้ใน Declaration of Madrid ของสมาคมพลศึกษายุโรป (European Physical Education Association: EUPEA)[46]ครูผู้สอนพลศึกษาควรผ่านการฝึกหัดครูออกมาโดยมีพื้นฐานทางทฤษฎีที่มั่นคง ซึ่งตั้งอยู่บนแนวคิดเชิงบวกและการมองศักยภาพเป็นฐาน (strength-based approaches) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพและ รูปแบบการดำเนินชีวิต

ควรพัฒนาทักษะที่จำเป็นเพื่อให้ครูสามารถทำงาน ร่วมกับผู้เรียนที่มีความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีสมรรถนะในการพัฒนาและดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ยึดสุขภาวะเป็นศูนย์กลาง ครูควรมีความสามารถในการส่งผลต่อการกำหนดนโยบาย การจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานในภาคการศึกษา กีฬา สุขภาพ และชุมชน อีกทั้งควรมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนแนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ที่เน้นจุดแข็งเป็นพื้นฐาน

การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของบุคลากรครูผ่านโครงการฝึกอบรมที่มีความเป็นทางการ มีโครงสร้างชัดเจนและจัดเป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพฯ ภาคบังคับหรือการฝึกอบรมครูระหว่างปฏิบัติงาน ควรถูกกำหนดให้เป็นลำดับความสำคัญด้านนโยบาย และเป็นองค์ประกอบหลักของยุทธศาสตร์สาธารณะด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)

รัฐบาลหรือหน่วยงานประสานงานที่มีความน่าเชื่อ ถือควรรับผิดชอบในการกำกับดูแลและจัดทำกรอบการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อยกระดับและคุ้มครองมาตรฐานทางวิชาชีพ หน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนรู้

พลศึกษาที่มีคุณภาพ และสนับสนุนผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในด้านการพัฒนามาตรฐาน การคุ้มครองคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาระบบรับรองสมรรถนะ เพื่อให้มั่นใจว่าครูมีการเตรียมความพร้อม ประสบการณ์ และคุณวุฒิที่เหมาะสม รวมถึงสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างปลอดภัยและมีจริยธรรม

โอกาสในการพัฒนาวิชาชีพควรครอบคลุมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมุ่งขยายและเสริมสร้างความรู้และทักษะของครูให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการ พัฒนาวิชาชีพในสาขานี้ และควรได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการแลกเปลี่ยนครูและผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา[47]

[46] EUPEA, 2011
[47] EUPEA, 2011

กรณีศึกษา

การแลกเปลี่ยนครู ระดับนานาชาติ

ภูมิภาค: ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (สาธารณรัฐเกาหลี ฟิลิปปินส์ มองโกเลีย และอินโดนีเซีย)

ชื่อโครงการ: 2013 Teacher Exchange Programme

โครงการแลกเปลี่ยนครูได้รับการจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นด้านความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศต่าง ๆ ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก กระทรวงศึกษาธิการของสาธารณรัฐเกาหลี (MOE) ได้ริเริ่มโครงการนี้โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เสริมสร้างศักยภาพของครูด้านการศึกษาโลก และส่งเสริมความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม พัฒนานวัตกรรมด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับการศึกษาในมิติต่าง ๆ ของประเทศผู้เข้าร่วม ผ่านการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์เชิงวิชาชีพ สร้างเครือข่ายระหว่างโรงเรียนและครู เพื่อเป็นฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในอนาคต โครงการนี้เปิดโอกาสให้ครูจากหลากหลายสาขาวิชามีส่วนร่วม รวมถึงครูผู้รับผิดชอบด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

ครู 120 คน + นักเรียน ในปี 2013

อายุ

ทุกกลุ่มอายุ

จำนวนพันธมิตร

8+

ผลที่ได้รับ

ช่วยเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพของครูผู้เข้าร่วมในด้านการศึกษาโลก และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ผ่านประสบการณ์ภาคปฏิบัติโดยตรง

เสริมสร้างทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู

ส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างประเทศ

พัฒนาเวทีและเครือข่ายสำหรับการแลกเปลี่ยนระหว่างครู

ยกระดับการศึกษาของประเทศที่เข้าร่วม ผ่านการพัฒนาศักยภาพของครูผู้เข้าร่วม

มีการพัฒนาหลักสูตร สื่อการสอน และสื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อสนับสนุนครูในการจัดการเรียนรู้ด้านการศึกษาสำหรับความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม (Education for Intercultural Understanding: EIU)

รายละเอียดเพิ่มเติม: www.apceiu.org/en

การติดตามและประเมินผลโครงการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) อย่างสม่ำเสมอ โดยยึดตามเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE)[48] ควรเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการดังกล่าว เกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้ควรคำนึงถึงประเด็นหลายด้าน รวมถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ในบริบทของโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อหลักสูตรการฝึกหัดครูพลศึกษา ผลลัพธ์การเรียนรู้ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครู การกำหนดรูปแบบหลักสูตรของการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) ควรมีลักษณะยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสะท้อนบริบททางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลต่อบทบาททางวิชาชีพ อัตลักษณ์ในการทำงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง ภายใต้บริบทของแนวปฏิบัติด้านการรับรองวิชาชีพที่มีความหลากหลายในระดับนานาชาติ

กรณีศึกษา

แนวทางแบบองค์รวม

ภูมิภาค: ยุโรป (สกอตแลนด์)
ชื่อโครงการ: Curriculum for Excellence - provision of QPE

หลักสูตรเพื่อความเป็นเลิศ (Curriculum for Excellence) ฉบับใหม่ให้ความสำคัญกับสุขภาพและสุขภาวะ โดยจัดให้มีโอกาสที่หลากหลายสำหรับเยาวชนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
www.educationscotland.gov.uk

ในฐานะส่วนหนึ่งของแนวทางการต่อยอดจากการแข่งขันกีฬาเครือจักรภพ ปี ค.ศ. 2014 ได้มีการกำหนดข้อผูกพันเพื่อให้มั่นใจว่า เด็กทุกคนในประเทศสกอตแลนด์จะได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงในระดับประถมศึกษา และอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 คาบเรียนในระดับมัธยมศึกษา
www.legacy2014.co.uk/what-is-legacy/legacy-programmes/active

เพื่อสนับสนุนแผนงานดังกล่าว โครงการ “Better Movers and Thinkers” ถูกนำไปปรับใช้ในทุกเขตการปกครองท้องถิ่นทั่วประเทศสกอตแลนด์ แนวคิดด้านความฉลาดรู้ทางกายซึ่งเชื่อมโยงทักษะการรับรู้และการแก้ปัญหา จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พื้นฐานของการเคลื่อนไหวและการควบคุมการเคลื่อนไหว ก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ทักษะกีฬาเฉพาะด้าน

นอกจากนี้ ยังได้มีการให้คำมั่นในการสนับสนุนการฝึกหัดครูและการพัฒนาครูควบคู่ไปกับแผนต่อยอดจากการแข่งขันกีฬาเครือจักรภพ ได้มีการพัฒนาทรัพยากรสำหรับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนครูระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา **www.educationscotland.gov.uk/Images/pe_dvd_booklet_tcm4-651368.pdf**

มหาวิทยาลัยกลาสโกว์ (University of Glasgow) ร่วมกับสภาเมืองกลาสโกว์ (Glasgow City Council) ได้เปิดตัวโครงการฝึกอบรมครูระหว่างปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา เพื่อยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพของครูในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 3-14 ปี
www.gla.ac.uk/postgraduate/taught/primaryphysicaleducationinserviceprogramme

[48] โปรดดูที่ ภาคผนวก 1

สรุปแนวทางเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและการพัฒนาครู

- ควรมีการทบทวนโครงการฝึกอบรมครูพลศึกษา (Physical Education Teacher Education: PETE) ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อระบุความไม่สอดคล้องด้านปริมาณและคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักการสำคัญของการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ
- **ควรปรับโครงการฝึกอบรมครูพลศึกษา (PETE) เพื่อให้สะท้อนบทบาทของครูในฐานะผู้อำนวยการเรียนรู้และสื่อกลางในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาชุมชน** เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายในเวลาว่างและต่อเนื่องนอกบริบทของโรงเรียน
- ควรเพิ่มจำนวนครูที่มีคุณวุฒิและความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูพลศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา
- ควรกำหนดให้การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับความสำคัญหลักของยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)

การระบุจุดอ่อน

รายการตรวจสอบเพื่อปรับปรุงการฝึกหัดครู การจัดหาครู และการพัฒนาครู

1. มีการกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนซึ่งระบุบทบาทและความรับผิดชอบหลักของครู ตลอดจนคุณลักษณะทางวิชาชีพ ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่? ☐

2. รัฐบาลและสถาบันอุดมศึกษาได้นำเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพมาใช้ เพื่อสนับสนุนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิผลหรือไม่? ☐

3. โครงการการฝึกหัดครูพลศึกษาให้ความสำคัญกับบทบาทของครูในการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกีฬาและกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียนหรือไม่ และช่วยสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญของการพัฒนาเส้นทางความร่วมมือกับชุมชนผ่านการทำงานร่วมกับภาคีในระดับท้องถิ่นหรือไม่? ☐

4. ประเทศมีจำนวนครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพียงพอในทุกระดับการศึกษาหรือไม่ ได้แก่ ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา? ☐

5. มีโอกาสในการฝึกอบรมและการรับรองคุณวุฒิที่เพียงพอ และสอดคล้องกับมาตรฐานการรับรองในระดับนานาชาติหรือไม่? ☐

6. ในกรณีที่ครูประจำชั้นเป็นผู้จัดการเรียนรู้พลศึกษา ครูเหล่านั้นมีความพร้อมและได้รับการเตรียมความสามารถอย่างเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพหรือไม่? ☐

7. มีกรอบการดำเนินงานด้านการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการฝึกอบรมครูระหว่างปฏิบัติงานที่สนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดเส้นทางอาชีพ เพื่อให้ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจมีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทการทำงานหรือไม่ ทั้งนี้ควรรวมถึงการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาสำหรับครูที่เข้าร่วมการพัฒนาวิชาชีพด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ? ☐

8. มีโครงการที่สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายครูพี่เลี้ยง เพื่อเชื่อมโยงครูฝึกหัดและครูที่ปฏิบัติงานอยู่กับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุม เพื่อสนับสนุนและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้หรือไม่? ☐

หมายเหตุเพิ่มเติม

3.2.5 สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากร

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรด้านวัสดุและการสนับสนุนทางเทคนิคที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างเท่าเทียม รวมถึงผู้เรียนที่มีความพิการ และผู้เรียนที่มีข้อกำหนดเฉพาะด้านศาสนา

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นปัจจัยพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และควรประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่ปลอดภัย เอื้อต่อสุขภาพ และให้การคุ้มครอง เพื่อให้นักเรียนและครูสามารถเรียนรู้และปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม[49]

การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้
(โดยไม่จำเป็นต้องเป็นรายวิชาที่ใช้การสอบเป็นตัวชี้วัด) ควรครอบคลุมการจัดให้มีพื้นที่กิจกรรมทั้งในร่มและกลางแจ้งที่เหมาะสมและเข้าถึงได้ สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคที่จำเป็น อุปกรณ์การเรียนรู้ (รวมถึงพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์) ตลอดจนสื่อสำหรับการจัดการเรียนรู้ เช่น เอกสารแนวทางและคู่มือที่จำเป็น ทั้งในบริบทพื้นที่เขตเมืองและชนบท

ในกรณีที่บริบทเอื้ออำนวย ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นประสบการณ์ทางการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากผู้เรียนสามารถได้รับข้อมูลสะท้อนกลับที่เป็นรูปธรรมและตรวจสอบได้ ในระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

เพื่อคงบทบาทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ไม่ควรลดความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเอื้อให้กับรายวิชาอื่นหรือกิจกรรมอื่นที่ต้องใช้งบประมาณ หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ ควรดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้สถานที่ทางเลือกที่มีความเหมาะสม ในประเด็นนี้ ความร่วมมือกับองค์กรกีฬาชุมชนควรครอบคลุมถึงการใช้สถานที่ของชุมชน เพื่อลดค่าใช้จ่ายและส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมในกีฬาและกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน กระบวนการดังกล่าวสามารถดำเนินการในลักษณะสองทาง โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้สถานที่ของโรงเรียนในช่วงเย็นและวันหยุดสุดสัปดาห์ด้วย

[49] UNESCO and UNICEF, 2013

กรณีศึกษา

เครื่องมือเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กประถมศึกษา

ภูมิภาค: ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน
(เม็กซิโก กัวเตมาลา นิการากัว คอสตาริกา ปานามา และโคลอมเบีย)
ชื่อโครงการ: Let's Play 'Apuntate a Jugar'

โครงการ Apúntate a Jugar มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของเด็กในช่วงปีแรกของการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพัฒนากิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการที่ส่งเสริมสุขภาวะทางกายของเด็กและครู มูลนิธิโคคา-โคลาให้การสนับสนุนอุปกรณ์สำหรับการดำเนินโครงการ ซึ่งส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมกันพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางกายและอารมณ์ องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของโครงการคือการฝึกอบรมครู โดยสถาบันการศึกษาจำนวนมากทั่วภูมิภาคได้นำโครงการนี้บูรณาการไว้ในหลักสูตรการเรียนรู้แล้ว

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

เด็ก 305770 คน
ครู 2037 คน
717 โรงเรียน

อายุ

ป.1-3

จำนวนพันธมิตร

12

ผลที่ได้รับ

- คุณภาพของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดีขึ้น
- ระดับการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น
- อัตราภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วนลดลง
- พฤติกรรมรุนแรงและก้าวร้าวลดลง
- ผลการเรียนรู้ด้านสติปัญญาและวิชาการดีขึ้น

รายละเอียดเพิ่มเติม:
www.femsa.com/es/sostenibilidad/nuestros-programas/nuestra-comunidad/apuntate-a-jugar.htm

สรุปแนวทางเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้

- ผู้กำหนดนโยบายควรให้ความสำคัญเร่งด่วนกับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม รวมถึงทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพที่ไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจดำเนินการผ่านการใช้ทรัพยากรของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรกีฬาชุมชน

- การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ควรได้รับการสนับสนุนด้วยสื่อและวัสดุด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการทางการศึกษา

- ควรจัดให้มีการสนับสนุนด้านเทคนิคที่มีคุณภาพในระดับที่เหมาะสม เพื่อรองรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และเพื่อให้มั่นใจว่าสถานที่ อุปกรณ์ และทรัพยากรต่าง ๆ ได้รับการดูแลและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

- สถานที่ที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ควรได้รับการใช้เพื่อการจัดการเรียนรู้
  พลศึกษาเป็นลำดับแรก และไม่ควรถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น การสอบ กิจกรรมการแสดงของโรงเรียน หรือการให้บริการด้านสุขภาพในโรงเรียน

- ในพื้นที่ที่เผชิญกับสภาพอากาศรุนแรง ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เพื่อช่วยลดการยกเลิกการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การระบุจุดอ่อน

รายการตรวจสอบเพื่อปรับปรุงประเด็นด้านสถานที่ อุปกรณ์ และทรัพยากร

1. งบประมาณที่จัดสรรให้โรงเรียนเพียงพอและเอื้อให้โรงเรียนสามารถจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เพียงพอ และเข้าถึงได้หรือไม่? รวมถึงอุปกรณ์และสถานที่ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อย ☐

2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่จัดให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อสุขภาพหรือไม่? ☐

3. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อดูแลและบำรุงรักษาสถานที่ อุปกรณ์ และสื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่หรือไม่? ☐

4. ผู้ที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพได้รับสิทธิในการเข้าถึงสถานที่ อุปกรณ์ และทรัพยากรที่จำเป็นเป็นลำดับแรกหรือไม่? ☐

หมายเหตุเพิ่มเติม

3.3 การขับเคลื่อนการดำเนินงาน

หน่วยงานภาครัฐหรือคณะกรรมการท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ควรดำเนินการเชิงรุกเพื่อสร้างและเสริมความยั่งยืนให้กับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระยะยาว

การดำเนินงานควรประกอบด้วยโครงการริเริ่มที่หลากหลาย โดยมุ่งสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีอำนาจตัดสินใจ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูในกลุ่มสาระอื่น และผู้ปกครอง ให้ตระหนักถึงความสำคัญทางการศึกษาของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ตลอดจนคุณค่าที่เกิดขึ้นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม การดำเนินการดังกล่าวควรได้รับการสนับสนุนด้วยกลยุทธ์การสื่อสารที่ครอบคลุม เพื่อยกระดับการรับรู้และความเข้าใจต่อคุณค่าเหล่านี้

ควรเผยแพร่เนื้อหาที่มีฐานจากงานวิจัยอย่างกว้างขวาง ผ่านสื่อระดับประเทศและระดับท้องถิ่น โดยใช้ภาษาที่สื่อความหมายและเข้าถึงประชากรกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย วารสารวิชาชีพและวารสารวิชาการ รวมถึงสื่อมวลชนอื่น ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการสื่อสารสาธารณะในทุกบริบทของชุมชน และในการส่งเสริมให้องค์กรในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความร่วมมือกับกลุ่มที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน

นอกจากนี้ การพัฒนาและการสนับสนุนสมาคมรายวิชาพลศึกษาในระดับชาติหรือระดับภูมิภาค เพื่อใช้เป็นกลไกทั้งด้านการขับเคลื่อนเชิงนโยบายและการพัฒนาวิชาชีพ สามารถมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในภาพรวม

กรณีศึกษา

การเน้นย้ำผลกระทบทางสังคมและทางวิชาการ

ภูมิภาค: เอเชีย (จีน)
ชื่อโครงการ: Let Me Play

โครงการ Let Me Play มุ่งเสริมสร้างศักยภาพให้กับระบบโรงเรียนของประเทศจีน โดยนำประสบการณ์ด้านกีฬาและการเล่นที่สนุกสนานมาใช้ภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีโครงสร้าง โครงการนี้ออกแบบขึ้นเพื่อคลี่คลายความกังวลของผู้ปกครองที่เห็นว่าการใช้เวลาในกิจกรรมกีฬาอาจเบียดบังเวลาเรียน โดยมีการประเมินและรายงานผลกระทบทั้งด้านสังคมและด้านวิชาการอย่างเป็นระบบ โครงการจัดให้ครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้รับหลักสูตรและการฝึกอบรมจำนวน 40 ชั่วโมง เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กีฬาและการเล่นเป็นเครื่องมือเสริมสร้างทักษะชีวิตที่สำคัญ เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ โครงการบูรณาการกิจกรรมดังกล่าวเข้ากับการเรียนในชั้นเรียน การเล่นอิสระประจำวัน และการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสำหรับนักเรียนควบคู่กันไป

การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

200 000
คน ต่อปี

อายุ

11-13

จำนวนพันธมิตร

21

ผลที่ได้รับ

นักเรียนร้อยละ 91 รายงานว่ามีสมาธิและพฤติกรรมในชั้นเรียนดีขึ้น

นักเรียนร้อยละ 85 รายงานว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนดีขึ้น

นักเรียนร้อยละ 85 รายงานว่ามีการพัฒนาในด้านคุณค่าในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง และความเชื่อมั่น

นักเรียนร้อยละ 89 ระบุว่ากีฬาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของตน

โดยเฉลี่ย ระยะเวลากิจกรรมทางกายของเยาวชนเพิ่มขึ้นวันละ 1.3 ชั่วโมงต่อคน

รายละเอียดเพิ่มเติม: http://en.cctf.org.cn/html/2012-12/259.html

โครงการวิจัยที่มีความเข้มแข็งควรเป็นฐานสำคัญของการขับเคลื่อนเชิงสนับสนุนในประเด็นนี้ และควรส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานอยู่มีส่วนร่วมในเครือข่ายการวิจัยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ การจัดตั้งเครือข่ายดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนการสร้างและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ รวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนรู้ คุณภาพของการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมและการตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนการรับมือกับความท้าทายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพิ่มเติมและการสะท้อนการปฏิบัติจากประสบการณ์จริง เพื่อสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับบทบาทที่เหมาะสมของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมคุณค่าและการเป็นพลเมืองโลก ประสิทธิผลของความร่วมมือด้านกีฬาระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และศักยภาพของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมสุขภาวะทางกาย จิตใจ และสังคม ประเด็นดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการลงทุนอย่างเหมาะสมควบคู่กันไป โดยเฉพาะบทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยในการเผยแพร่งานวิจัยแนวหน้าสู่สาธารณะ

สรุปแนวทางเพื่อเสริมสร้างการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

- **รัฐบาลควรรับผิดชอบในการยกระดับสถานะของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้เทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ** เพื่อส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูในสาขาวิชาอื่น ผู้ปกครอง และชุมชนโดยรวมตระหนักถึงความสำคัญของวิชานี้ รวมทั้งช่วยลดช่องว่างที่มีอยู่ระหว่างลำดับความสำคัญของนโยบายภาครัฐกับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานในภาคสนาม

- การดำเนินการดังกล่าวควรคำนึงถึงระดับแรงจูงใจของครูบางส่วนที่อาจลดลง อันเป็นผลมาจากการที่การจัดการเรียนรู้พลศึกษาถูกให้คุณค่าและสถานะต่ำกว่ารายวิชาอื่น

- ผู้กำหนดนโยบายควรตระหนักถึงอคติทางสังคมที่มีต่อความพิการ และดำเนินมาตรการเชิงรุกเพื่อแก้ไขอคติดังกล่าว เนื่องจากอคติเหล่านี้อาจนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ลดลง

การระบุจุดอ่อน

รายการตรวจสอบเพื่อเสริมสร้างการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

1. มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้รับความสำคัญในระดับเดียวกับนโยบายและแนวปฏิบัติสาธารณะด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประชากรโดยรวมหรือไม่? ☐

2. เวลาเรียนที่จัดสรรให้กับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสะท้อนระดับความสำคัญที่เทียบเท่ากับรายวิชาหลักและรายวิชาพื้นฐานอื่น ๆ หรือไม่? ☐

3. มีกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับคุณค่าของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติหรือไม่? โดยใช้ภาษาที่สื่อความหมายกับกลุ่มประชากรที่หลากหลาย ☐

4. มีกลยุทธ์การสื่อสารที่ชัดเจนซึ่งมุ่งเป้าไปยังผู้ปกครอง ครู และชุมชนในวงกว้าง เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยเฉพาะสำหรับเด็กวัยเรียนเพศหญิง บุคคลที่มีความพิการ และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อยหรือไม่? ☐

5. มีสมาคมวิชาชีพด้านพลศึกษาในระดับประเทศหรือระดับภูมิภาคที่ทำหน้าที่สนับสนุนการขับเคลื่อนเชิงนโยบายและการพัฒนาวิชาชีพหรือไม่? ☐

6. มีเครือข่ายงานวิจัยในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ ที่สามารถมีบทบาทในการสนับสนุนการขับเคลื่อนเชิงนโยบายหรือไม่? ☐

7. มีการส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานอยู่พัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และมีส่วนร่วมในการวิจัยและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ผ่านการเข้าร่วมเครือข่ายงานวิจัยและความร่วมมือในแบบต่าง ๆ หรือไม่? ☐

หมายเหตุเพิ่มเติม

ปฏิญญาเบอร์ลิน ค.ศ. 2013 (The Declaration of Berlin 2013)

“การพัฒนานโยบายด้านพลศึกษาและกีฬาที่มุ่งเน้นผลกระทบ (impact-oriented) จำเป็นต้องดำเนินการโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานบริหารระดับชาติด้านกีฬา การศึกษา เยาวชน และสุขภาพ องค์กรระหว่างรัฐบาลและองค์กรนอกภาครัฐ สหพันธ์กีฬาและนักกีฬา ตลอดจนภาคเอกชนและสื่อมวลชน”

ส่วนที่ 4
การนำหลักการไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนต่อไปนี้นำเสนอประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องได้รับการดำเนินการเพื่อกำหนดบทบาทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ให้เหมาะสมภายในวงจรนโยบายโดยรวม แนวทางการดำเนินงานที่เสนอมีจำนวนมาก จึงไม่สามารถให้ความสำคัญกับทุกประเด็นได้พร้อมกัน ดังนั้น จึงขอแนะนำให้ยึดผลการวิเคราะห์ความต้องการระดับชาติเป็นฐานในการกำหนดลำดับความสำคัญหลัก และดำเนินการตามแนวทางที่สอดคล้องกัน การคัดเลือกควรตั้งอยู่บนความต้องการที่แท้จริงของประเทศ โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ และการประเมินว่าแนวทางใดมีความเหมาะสมเชิงกลยุทธ์มากที่สุดภายในช่วงเวลาการวางแผนระยะใกล้

เมทริกซ์นโยบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม: ประเด็นหลักและการดำเนินการที่สอดคล้อง

ควรมียุทธศาสตร์ระดับชาติที่ครอบคลุมสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) (ดู 3.2)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	มียุทธศาสตร์ระดับชาติที่ครอบคลุมด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในทุกระดับการศึกษาอยู่แล้วหรือไม่? ซึ่งรับรองให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นองค์ประกอบหลักของหลักสูตรสถานศึกษา	นโยบายยังไม่ได้กำหนดให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรสถานศึกษาในระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา	พัฒนากรอบนโยบายด้านการศึกษาให้มีความชัดเจน โดยยกระดับ การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ให้มีสถานะสอดคล้องกับรายวิชาหลักอื่น ๆ เช่น การอ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
2	ยึดอยู่บนหลักการของความเสมอภาคและการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุมหรือไม่?	นโยบายไม่ได้กำหนดให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นข้อบังคับสำหรับผู้เรียนทุกคน รวมถึงบุคคลที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อย	พัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นส่วนบังคับของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา และรับรองการเข้าถึงของผู้เรียนทุกคน รวมถึงบุคคลที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อย
3	นโยบายส่งเสริมความครอบคลุมและสนับสนุนให้การศึกษาที่ครอบคลุมเป็นแนวทางการทำงานตามปกติของครูทุกคนหรือไม่?	นโยบายยังไม่ส่งเสริมความครอบคลุมในฐานะรากฐานของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และครูยังไม่ได้มองว่าการศึกษาที่ครอบคลุมเป็น “บรรทัดฐาน” ของการทำงาน	ส่งเสริมความครอบคลุมให้เป็นพื้นฐานของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และเป็นแนวทางการทำงานตามปกติของครูทุกคน
4	มีโอกาสในการดำเนินงานแบบบูรณาการข้ามภาคส่วนและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ทั้งในระดับนโยบายและระดับการปฏิบัติหรือไม่?	ยังไม่มีความร่วมมือข้ามภาคส่วน ทั้งในระดับนโยบายและระดับผู้ปฏิบัติงาน	ส่งเสริมความร่วมมือข้ามภาคส่วนและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย เพื่อพัฒนานโยบายบูรณาการด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กิจกรรมทางกาย และกีฬา สำหรับเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งสร้างกลไกการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
5	มีฉันทามติและความเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนระหว่างผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหรือไม่?	นโยบายยังไม่แสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กิจกรรมทางกายและกีฬา ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจที่แตกต่างกันเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ส่งผลให้นโยบายไม่สามารถถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ควรกำหนดให้นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอธิบายความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กีฬา และกิจกรรมทางกายอย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทของโรงเรียนเป็นหลัก และให้ความสำคัญกับมิติทางการศึกษาเป็นแกนกลาง ส่งเสริมเวทีการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถบรรลุทั้งเป้าหมายทางสังคมในวงกว้างและเป้าหมายทางการศึกษาของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างสอดคล้องกัน

หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เหมาะสมได้ (ดู 3.2.1)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	นโยบายตระหนักถึงความต้องการและวิธีการทางการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียนหรือไม่? (รวมถึงบุคคลที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อย)	นโยบายยังไม่ตระหนักถึงความต้องการและวิธีการทางการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียนวิธีการที่ใช้ขาดความยืดหยุ่นและจำกัดอยู่เพียงรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบเดียว	พัฒนานโยบายที่ยอมรับและรองรับความหลากหลายของความต้องการและวิธีการทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนผู้เรียนทุกกลุ่ม ส่งเสริมการวางแผนการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานของความต้องการทางการศึกษาเฉพาะบุคคล
2	หลักสูตรมีความครอบคลุมและเปิดโอกาสให้ปรับวิธีการดำเนินงานให้เหมาะสมกับบริบทแวดล้อมหรือไม่?	หลักสูตรมีลักษณะกำหนดตายตัวและขาดความยืดหยุ่น ไม่เอื้อต่อการปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะรายหรือบริบทที่แตกต่างกัน	จัดให้มีการสนับสนุนตามความจำเป็นและพัฒนาหลักสูตรให้เปิดกว้างและมีความยืดหยุ่น เพื่อรองรับรูปแบบการเรียนรู้และเนื้อหาที่หลากหลาย จัดสรรทรัพยากร การฝึกอบรม และบุคลากรสนับสนุนแก่ครู (เช่น ผู้ช่วยสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ) เพื่อช่วยให้สามารถปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน รวมถึงบุคคลที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้เรียนจากชนกลุ่มน้อย
3	การปฏิรูปหลักสูตรคำนึงถึงแนวโน้มทางสังคม รวมถึงความต้องการและความสนใจของเด็กและเยาวชนหรือไม่?	หลักสูตรยังไม่คำนึงถึงแนวโน้มทางสังคมและอิทธิพลของแนวโน้มดังกล่าวต่อความต้องการและความสนใจของเด็กและเยาวชน	บูรณาการแนวโน้มทางสังคมร่วมสมัยไว้ในหลักสูตร เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้อง เหมาะสม และตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของเด็กและเยาวชน
4	มีโอกาสในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมเฉพาะและส่งเสริมกิจกรรมและการละเล่นดั้งเดิมหรือไม่?	หลักสูตรยังไม่ให้ความสำคัญกับมรดกทางวัฒนธรรม และไม่เอื้อให้บูรณาการกิจกรรมและการละเล่นดั้งเดิม	พัฒนาหลักสูตรที่สามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของพื้นที่ต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้บรรจุกิจกรรมและการละเล่นดั้งเดิมไว้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้

ควรสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาในชุมชน (ดู 3.2.2)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	นโยบายให้ความสำคัญกับบทบาทของโรงเรียนในการสร้างความเชื่อมโยงกับองค์กรกีฬาในชุมชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียนและกีฬาของโรงเรียน รวมถึงสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิตหรือไม่?	นโยบายยังไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างชัดเจนต่อการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาในชุมชน	นโยบายควรกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการสร้างและรักษาความร่วมมือกับองค์กรกีฬาในชุมชน ผ่านโครงสร้างและเส้นทางความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในและนอกบริบทของโรงเรียน
2	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาความร่วมมือดังกล่าวหรือไม่?	การจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันยังไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาในชุมชนอย่างยั่งยืน	ควรจัดสรรงบประมาณเฉพาะเพื่อสนับสนุนการจัดตั้งและการดำรงอยู่ของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับองค์กรกีฬาในชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จำเป็นต้องมีมาตรการด้านการติดตามและการประกันคุณภาพเพื่อยกระดับการวางแผนและการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ดู 3.2.3)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	ได้กำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังอย่างชัดเจนสำหรับการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แล้วหรือไม่?	นโยบายด้านการติดตามและประเมินผลยังไม่เพียงพอ หรือกำหนดความคาดหวังไว้ไม่ชัดเจน	พัฒนาและเสริมสร้างระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติในสถานศึกษาให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2	การติดตามและประเมินผลดังกล่าวครอบคลุมถึงความร่วมมือกับชุมชนและการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือไม่?		
3	มีการจัดให้มีระบบและเครื่องมือที่โปร่งใสสำหรับการติดตามและประเมินผลหรือไม่?	ยังไม่มีระบบสำหรับการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ	พัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลที่ครอบคลุมทุกระดับ ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมถึงการติดตามการจัดสรรเวลาเรียนตามหลักสูตร
4	มีการนำผลการติดตามและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการวางแผนและยกระดับการปฏิบัติหรือไม่?	ผลจากกระบวนการติดตามและประเมินผลไม่ได้ถูกสื่อสารไปยังผู้ปฏิบัติงาน และไม่มีการจัดให้มีการสนับสนุนเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติ	บูรณาการกระบวนการติดตามและประเมินผลโดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่ายมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้ตรวจประเมิน ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความตระหนักรู้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในกระบวนการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับนโยบายและขั้นตอนที่กำหนดไว้ รวมถึงการใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและยกระดับการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

ควรนำเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) มาใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและยกระดับการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา (ดู 1.1)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	มีการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานยึดถือเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) และการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของตนหรือไม่?	นโยบายยังไม่ส่งเสริมหรือกระตุ้นการนำเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพและการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินตนเองเพื่อประกันคุณภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ	พัฒนานโยบายที่สนับสนุนและผลักดันการใช้เกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพและการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพเป็นองค์ประกอบหลักของการประเมินตนเองในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา
2	มีการจัดโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่?	ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงการมีอยู่ของเกณฑ์มาตรฐาน แต่ยังขาดความเข้าใจในการนำเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	จัดให้มีโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนครูที่ปฏิบัติงานอยู่และผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถนำเกณฑ์มาตรฐานไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การฝึกหัดครูควรยึดโยงกับชุดเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อระบุหลักการพื้นฐานที่ครูซึ่งรับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) จำเป็นต้องมีและยึดถือในการปฏิบัติงาน (ดู 3.2.4)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	มีการกำหนดเกณฑ์ที่ระบุความคาดหวัง ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูหรือไม่?	ยังไม่มีการกำหนดเกณฑ์สำหรับครูก่อนปฏิบัติงานและครูระหว่างปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และคุณวุฒิด้านการฝึกหัดครูไม่ได้กำหนดให้ครูต้องยึดถือมาตรฐานวิชาชีพชุดเดียวกัน	พัฒนาเกณฑ์สำหรับครูก่อนปฏิบัติงานและครูระหว่างปฏิบัติงาน โดยระบุความคาดหวัง ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูอย่างชัดเจน
2	นโยบายสนับสนุนการปฏิรูปเชิงโครงสร้างของการฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE) ทั้งในระยะก่อนปฏิบัติงานและระหว่างปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมความพร้อมครูในการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมหรือไม่?	การปฏิบัติการสอนไม่ได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู ครูจำนวนหนึ่งยังไม่ยอมรับความหลากหลาย และมองความแตกต่างของผู้เรียนเป็นปัญหา	ปรับปรุงและพัฒนาโครงการฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE) ให้การรับรองสถานภาพครูผู้มีคุณวุฒิสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของครูในการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ
3	การฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE) ช่วยให้นักศึกษาครูสะสมความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบครอบคลุมหรือไม่? (ดูกรอบแนวคิด EIPET เป็นตัวอย่างเชิงปฏิบัติ)	ครูขาดความตระหนักและความอ่อนไหวต่อมิติทางเพศ รวมถึงการตอบสนองต่อความแตกต่างทางเพศสภาพอย่างเหมาะสม ครูยังขาดทักษะและความรู้ในการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีความพิการ	จัดทำแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการบริหารผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อติดตามการยึดตามเกณฑ์ที่กำหนด และสนับสนุนการพัฒนาครูในสภาพแวดล้อมเชิงบวก ยกระดับการฝึกอบรมทั้งก่อนและระหว่างปฏิบัติงาน รวมถึงระบบพี่เลี้ยง โดยเน้นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างตามความต้องการของผู้เรียน
4	นโยบายได้ตั้งคำถามว่า “ใครเป็นผู้ฝึกอบรมครู?” หรือไม่ และได้จัดการกับประเด็นอ่อนไหวเกี่ยวกับสถาบันฝึกอบรมที่มีมายาวนานซึ่งยังคงใช้แนวทางการสอนที่ล้าสมัยหรือไม่?	สถาบันฝึกอบรมครูยังขาดความตระหนักหรือไม่นำกรอบและเครื่องมือ EIPET (หรือทางเลือกอื่น ที่เหมาะสม) มาใช้	ส่งเสริมการนำวิธีการใหม่และทางเลือกในการจัดการเรียนรู้มาใช้ในหลักสูตรการฝึกหัดครู (PETE) โดยใช้กรอบและเครื่องมือ EIPET เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว
5	เกณฑ์ที่กำหนดให้ความสำคัญกับบทบาทของครูในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กหรือไม่?	ครูไม่ได้รับการอบรมด้านการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กอย่างสม่ำเสมอ	ส่งเสริมให้ครูจัดการทำงานเป็นทีม และประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการแก้ปัญหา พร้อมทั้งเคารพความหลากหลายและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน แนะนำให้จัดชั้นเรียนที่มีผู้เรียนหลากหลายระดับความสามารถ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กำหนดให้ความคาดหวังว่าครูต้องเข้ารับการอบรมด้านการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กอย่างสม่ำเสมอ และให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการตอบสนองเมื่อพบกรณีต้องสงสัยว่าเกิดการละเมิด เป็นองค์ประกอบหลักของเกณฑ์สำหรับครู

การฝึกหัดครูควรยึดโยงกับชุดเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อระบุหลักการพื้นฐานที่ครูซึ่งรับผิดชอบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) จำเป็นต้องมีและยึดถือในการปฏิบัติงาน (ดู 3.2.4) (ต่อ)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการรายงานและบันทึกเหตุการณ์การละเมิดหรือไม่?	ยังไม่มีนโยบายด้านการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กที่ชัดเจน ครูจำนวนมากไม่ทราบขั้นตอนในการบันทึกและรายงานเหตุการณ์การละเมิด รวมถึงวิธีการจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ ครูยังขาดความพร้อมในการทำหน้าที่เชื่อมโยงความร่วมมือกับองค์กรกีฬาในชุมชน	ควรบรรจุและเน้นบทบาทของครูในการอำนวยความสะดวกและสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาภายในชุมชนไว้ในหลักสูตรการฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE)
7	หลักสูตรการฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE) ให้ความสำคัญกับบทบาทของครูในฐานะผู้ประสานความร่วมมือกับองค์กรกีฬาในชุมชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียนหรือไม่?		
8	สัญญาการจ้างงานของครูพลศึกษาที่มีคุณวุฒิ ได้คำนึงถึงบทบาทของครูในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริม กิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน และกีฬาของโรงเรียนภายหลังเวลาเรียนหรือไม่?	ในปัจจุบัน สัญญาการจ้างงานยังไม่ได้กำหนดความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาทดังกล่าวของครูไว้อย่างชัดเจน	ควรกำหนดให้สัญญาการจ้างงานของครูพลศึกษาสะท้อนบทบาทและความรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียนและกีฬาของโรงเรียนภายหลังเวลาเรียนอย่างชัดเจน

จำเป็นต้องมีครูที่ได้รับการฝึกหัดอย่างเหมาะสมในทุกระดับของการศึกษา (ดู 3.2.4)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	มีครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพียงพอในทุกระดับการศึกษาหรือไม่?	ปัจจุบันมีครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาไม่เพียงพอในทุกระดับการศึกษา ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาถูกดำเนินการโดยบุคลากรที่ไม่ได้รับการฝึกหัดอย่างเหมาะสม	ควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาต้องดำเนินการโดยครูที่มีคุณวุฒิและความเชี่ยวชาญอย่างเหมาะสมในทุกระดับการศึกษา
2	จำเป็นต้องกำหนดให้ครูผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือไม่?	ปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดให้ต้องใช้ครูผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ครูประถมศึกษาทั่วไปได้รับการฝึกหัดไม่เพียงพอในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)	ควรดำเนินการทบทวนหลักสูตรการฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE) และหลักสูตรการฝึกหัดครูระดับประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน หน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีบทบาทโดยตรงในการพัฒนา ทั้งในด้านจำนวนและคุณภาพของหลักสูตรการฝึกหัดครูพลศึกษา (PETE) ที่จัดให้มีในระดับประเทศ โดยดำเนินการร่วมกับนักวิชาการและสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง

กรอบการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมแนวคิดและการปฏิบัติด้านการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุมสำหรับครูที่ปฏิบัติงานอยู่ (ดู 3.2.4)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	มีกรอบที่ชัดเจนสำหรับการจัดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ซึ่งคำนึงถึงความจำเป็นที่ครูต้องทบทวนและปรับปรุงความรู้ของตนอย่างสม่ำเสมอหรือไม่?	ยังไม่กำหนดให้การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) เป็นภาคบังคับสำหรับครูที่ปฏิบัติงาน โปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของครู	พัฒนากรอบการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ที่ชัดเจน โดยกำหนดความคาดหวังให้ครูที่ปฏิบัติงานต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ ทบทวนโอกาสและรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องที่มีอยู่ เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการ และส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมมากขึ้น
2	มีโครงการสนับสนุนการพัฒนาครูหรือไม่?	ขั้นตอนการดำเนินงานยังไม่ชัดเจนและขาดแรงจูงใจในการส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ครูไม่ได้รับโอกาส หรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุม	ส่งเสริมและจัดให้มีโอกาสการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาของครู พัฒนาเครือข่ายครูพี่เลี้ยง เพื่อเชื่อมโยงครูฝึกหัดและครูที่ปฏิบัติงานอยู่กับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุม เพื่อสนับสนุนและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

งบประมาณยังไม่เพียงพอในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง (ดู 3.2.5)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	นโยบายส่งเสริมการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) หรือไม่?	การจัดสรรงบประมาณยังขาดความเป็นเอกภาพ และไม่สามารถกระจายทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ กฎระเบียบที่ตายตัวเป็นอุปสรรคต่อการจัดสรรทรัพยากรให้สอดคล้องกับความจำเป็นในแต่ละบริบท	ส่งเสริมการวางแผนและการจัดทำงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพภายในภาคการศึกษา และร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ ของสังคม เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) กระจายอำนาจการใช้จ่ายงบประมาณภายในระบบการศึกษา เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างยืดหยุ่นและตรงตามความต้องการจริง
2	สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากรที่มีอยู่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน รวมถึงผู้เรียนที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และผู้ที่มีข้อกำหนดเฉพาะทางศาสนาหรือไม่?	โรงเรียนจำนวนมากยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้เรียนที่มีความพิการเข้าถึงได้อย่างจำกัด โรงเรียนจำนวนมากไม่สามารถจัดให้มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าที่แยกเป็นสัดส่วนและเข้าถึงได้อย่างเหมาะสม	เปิดโอกาสให้ใช้จ่ายงบประมาณอย่างยืดหยุ่น เพื่อสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนที่มุ่งสู่ความครอบคลุม และโครงการการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) พร้อมทั้งส่งเสริมให้โรงเรียนปรับปรุงการเข้าถึงสำหรับผู้เรียนที่มีความพิการ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารสถานศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการเข้าถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งรวมถึงการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เช่น ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าแยกเป็นสัดส่วน เมื่อมีความจำเป็น
3	โรงเรียนสามารถเข้าถึงงบประมาณที่เพียงพอ เพื่อจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากรที่เหมาะสมเพียงพอ และเข้าถึงได้หรือไม่?	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ไม่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ ส่งผลให้มีการจัดสรรทรัพยากรไม่เพียงพอ	ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับที่เหมาะสมเทียบเท่ากับรายวิชาหลักอื่น ๆ
4	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่จัดให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อสุขภาวะหรือไม่?	ครูยังเข้าถึงทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ที่สามารถปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมไม่เพียงพอ อีกทั้งขาดทักษะและความรู้ในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างตามความต้องการของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	ควรจัดให้ทุกโรงเรียนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสามารถปรับใช้ได้ รวมถึงสื่อที่ออกแบบเฉพาะเพื่อรองรับผู้เรียนที่มีความต้องการแตกต่างกัน
5	โรงเรียนสามารถเข้าถึงการสนับสนุนทางเทคนิคและการบำรุงรักษาที่เหมาะสมสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากรที่มีอยู่หรือไม่?	โรงเรียนจำนวนมากมีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน อีกทั้งขาดการสนับสนุนทางเทคนิคและการบำรุงรักษาที่เหมาะสม ส่งผลให้สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากรมีความไม่ปลอดภัยและไม่เอื้อต่อการเข้าถึง	จัดสรรงบประมาณเฉพาะอย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการจัดหาและการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และทรัพยากร เพื่อให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาวะ

ควรกำหนดมาตรการด้านการรณรงค์และการสื่อสารเชิงนโยบาย เพื่อเน้นย้ำความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ต่อสังคมโดยรวม (ดู 3.3)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
1	มีการรณรงค์และสื่อสารถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ต่อสังคมในวงกว้างหรือไม่?	ปัจจุบันยังไม่มีกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการสื่อสารคุณค่าเชิงภายในและคุณค่าเชิงภายนอกของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาไปยังกลุ่มประชากรที่หลากหลายอย่างทั่วถึง	ควรกำหนดและดำเนินกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับคุณค่าเชิงภายในและคุณค่าเชิงภายนอกของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
2	มีกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อส่งเสริมคุณค่าเชิงภายในและคุณค่าเชิงภายนอกของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติหรือไม่?		เผยแพร่สารที่อ้างอิงหลักฐานการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ผ่านสื่อระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยใช้ภาษาที่เหมาะสมและสื่อความหมายกับกลุ่มประชากรที่หลากหลาย
3	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้รับสถานะเทียบเท่ากับวิชาอื่นหรือไม่?	การจัดการเรียนรู้พลศึกษายังไม่ได้รับสถานะเทียบเท่าวิชาอื่น	ควรพัฒนาโครงการหรือมาตรการที่มุ่งสร้างความเข้าใจและโน้มน้าวผู้มีอำนาจตัดสินใจ ครูใหญ่ ครูในวิชาอื่น และผู้ปกครอง ให้ตระหนักถึงความเป็นวิชาการและความสำคัญทางการศึกษาของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)
4	ผู้บริหาร ครูในวิชาอื่น ผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชน มองการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับความสำคัญเทียบเท่าวิชาอื่นหรือไม่?	ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นลำดับต้น ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)	
5	กลยุทธ์การสื่อสารได้เน้นย้ำความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคนในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหรือไม่?	อคติของสังคมต่อความพิการอาจนำไปสู่การลดโอกาสการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	ควรดำเนินการรณรงค์ให้ข้อมูลที่ส่งเสริมความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับเยาวชนทุกคน รวมถึงผู้เรียนที่มีความพิการ เด็กผู้หญิง และบุคคลจากชนกลุ่มน้อย
6	มีสมาคมวิชาชีพด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระดับชาติหรือระดับภูมิภาคหรือไม่?	ยังไม่มีสมาคมวิชาชีพด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระดับชาติหรือระดับภูมิภาคที่ทำหน้าที่สนับสนุนการขับเคลื่อนเชิงนโยบายและการพัฒนาวิชาชีพ	ควรจัดตั้งและสนับสนุนการดำเนินงานของสมาคมวิชาชีพด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระดับชาติหรือระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง
7	มีโครงการวิจัยที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ เพื่อพัฒนาแนวทางเชิงประจักษ์สำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) หรือไม่?	โครงการวิจัยได้รับการสนับสนุนงบประมาณไม่เพียงพอ และไม่ได้มุ่งเน้นประเด็นสำคัญหลักของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยอย่างเพียงพอ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานหลักฐานเชิงประจักษ์ในประเด็นร่วมสมัยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
8	ลำดับความสำคัญด้านการวิจัยมุ่งเน้นประเด็นร่วมสมัยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหรือไม่? โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษาความเป็นพลเมืองโลก การส่งเสริมคุณค่า ความมีประสิทธิผลของความร่วมมือกับชุมชน และศักยภาพของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมสุขภาวะทางกาย จิตใจ และสังคม		

ควรกำหนดมาตรการด้านการรณรงค์และการสื่อสารเชิงนโยบาย เพื่อเน้นย้ำความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ต่อสังคมโดยรวม (ดู 3.3) (ต่อ)

	คำถามเชิงนโยบาย	ประเด็นช่องว่างที่พบ	แนวทางการดำเนินการที่เสนอ
9	มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโครงการวิจัย และสื่อสารผลการวิจัยสู่สาธารณชนในวงกว้างหรือไม่?	ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยยังไม่ได้มีบทบาทนำในการพัฒนาโครงการวิจัยอย่างชัดเจน ผลการวิจัยจากมหาวิทยาลัยยังไม่ได้รับการสื่อสารไปสู่สาธารณชนอย่างทั่วถึง	ควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทหลักในการพัฒนาโครงการวิจัย โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ ควรกำหนดให้การพัฒนาและการสื่อสารผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชนเป็นเงื่อนไขสำคัญของการดำเนินงานดังกล่าว
10	ครูมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยหรือไม่?	ครูไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย และยังไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจนสำหรับการพัฒนาเครือข่ายและความร่วมมือด้านการวิจัย	ควรส่งเสริมให้ครูมีการสะท้อนคิดเชิงวิพากษ์ และมีส่วนร่วมในงานวิจัยและการแลกเปลี่ยนความรู้ พัฒนาเครือข่ายและความร่วมมือด้านการวิจัยสำหรับครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา

ภาคผนวก 1:
เกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)

การบรรลุมาตรฐานขั้นต่ำ

ความท้าทายในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจะสามารถแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อประเทศต่าง ๆ นำแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ระยะยาวมาใช้ โดยยึดหลักการอ้างอิงตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นฐานสำคัญ องค์ประกอบหลักประการหนึ่งคือ การพัฒนาโครงสร้างเชื่อมโยงระหว่างนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม การดำเนินงาน และการประกันคุณภาพ โดยสอดคล้องกับกฎบัตรนานาชาติว่าด้วยพลศึกษาและกีฬา ค.ศ. 1978 ขององค์การยูเนสโก วิธีการที่ใช้ในการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำนี้ ให้ความสำคัญสูงสุดกับหลักการเรื่องการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุมและการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมในทุกโปรแกรมของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ หลักการพื้นฐานดังกล่าวควรถูกบูรณาการไว้ในนโยบายด้านการศึกษาและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง และควรส่งเสริมความร่วมมือแบบพหุภาคีร่วมกับภาคประชาสังคมเมื่อเป็นไปได้ หลักการแกนกลางที่ระบุไว้นี้มิได้จำกัดเฉพาะผู้ให้บริการประเภทใดประเภทหนึ่งและได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ประยุกต์กับผู้ให้บริการทางการศึกษาทุกประเภท

เกณฑ์มาตรฐาน

ด้านนโยบาย

มีหลักฐานแสดงถึงการจัดโปรแกรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรระดับชาติ ระดับท้องถิ่น หรือระดับสถานศึกษา และสนับสนุนอุดมการณ์ด้านความเสมอภาคและการมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุม

มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเวลาขั้นต่ำต่อสัปดาห์สำหรับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา[50] พร้อมแผนการเพิ่มเวลา ดังนี้

1. อย่างน้อย 120 นาทีต่อสัปดาห์
2. อย่างน้อย 180 นาทีต่อสัปดาห์

ครูผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเน้นความสำคัญของการคุ้มครองเด็ก และกำหนดบทบาทของครูอย่างชัดเจนในการดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน รวมทั้งรับรองว่าผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมั่นคง

ด้านทรัพยากรบุคคล

มีบุคลากรครูที่มีคุณวุฒิเหมาะสมสำหรับทุกระดับการศึกษาภาคบังคับ รวมถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้บริหาร ซึ่งได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด

มีการฝึกอบรมและแต่งตั้งผู้ประสานงานหลักสูตรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ให้คำปรึกษา และสนับสนุนครูที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในกรณีที่การจัดการเรียนรู้พลศึกษาดำเนินการโดยครูทั่วไป

จัดให้มีการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสำหรับครู ผ่านโครงการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องหรือการอบรมระหว่างปฏิบัติงานที่มีโครงสร้าง ชัดเจน และดำเนินการเป็นประจำ

มีสัดส่วนผู้เรียนต่อครูที่เหมาะสมและสมดุล

[50] เวลาที่ระบุหมายถึงเวลาเรียนจริงในวิชาพลศึกษาเท่านั้น ไม่รวมเวลาเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เวลาเดินทางไปและกลับจากสถานที่จัดกิจกรรม หรือเวลาที่จัดสรรให้กับวิชาอื่น เช่น สุขศึกษา

ทรัพยากร

จัดให้มีทรัพยากรทางวัตถุอย่างเพียงพอ ได้แก่

- สถานที่
- อุปกรณ์
- สื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้

ทรัพยากรดังกล่าวต้องมีความปลอดภัย เข้าถึงได้ และได้รับการดูแลรักษาอย่างเหมาะสม

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีการบริหารจัดการที่ดี โดยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยปราศจากความกลัวต่อการล่วงละเมิดหรือการแสวงหาประโยชน์

มีความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างหลายหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดหาและการใช้ทรัพยากร เช่น การเชื่อมโยงกับชมรมกีฬานอกเวลาเรียน

การพัฒนาศักยภาพ

จัดให้มีระบบประกันคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น การตรวจประเมินสถานศึกษาจากภายนอก และการประเมินตนเองภายใน (รวมถึงการใช้บุคลากรที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์) การติดตามควรครอบคลุมทั้งจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ยกตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี และเสนอแนะแนวทางปรับปรุงเมื่อจำเป็น

มีการประสานงานกับหน่วยงานกำกับดูแลระดับชาติที่เหมาะสม เพื่อรับรองคุณภาพการดำเนินงาน พัฒนาแนวปฏิบัติ และส่งเสริมการเข้าร่วมการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

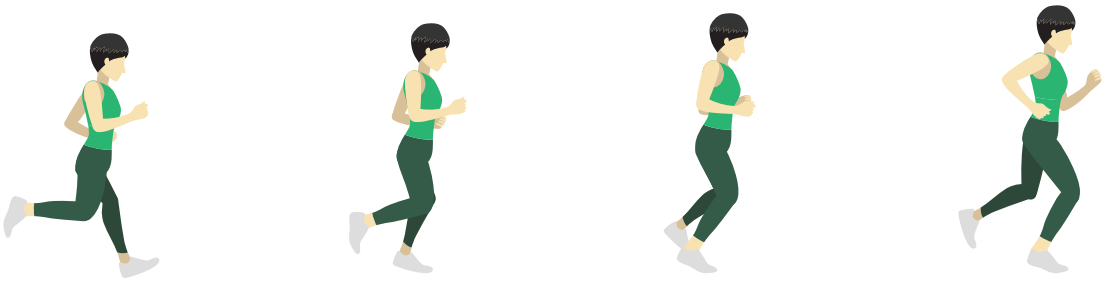
การสนับสนุนขับเคลื่อนการดำเนินงาน

ครูพลศึกษา โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ตรวจประเมิน และที่ปรึกษาด้านวิชาการ มีบทบาทเชิงรุกในการสร้างความตระหนักถึงคุณค่าทั้งภายในและภายนอกของวิชาพลศึกษาแก่ผู้เรียนทั้งโรงเรียนและชุมชนโดยรอบ

การติดตามและประเมินผล

ยึดถือหลักการแกนกลางของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ และ/หรือการจัดการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ

ดำเนินการทบทวนเป็นระยะ ซึ่งครอบคลุมการติดตามและประเมินหลักสูตร พร้อมรายงานผลต่อหน่วยงานกำกับดูแลระดับชาติอย่างต่อเนื่อง

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE)

แม้ว่าคำว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) จะถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย แต่มีเพียงไม่กี่ประเทศที่ได้กำหนดลักษณะและขอบเขตของแนวคิดนี้ไว้อย่างชัดเจน ในเชิงแนวคิด ควรมองการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งครอบคลุมการกำหนดและพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมและเท่าเทียม โดยมอบประสบการณ์ที่มีความหมายต่อผู้เรียนในระดับบุคคล และมีความสอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งสามารถดึงดูดเยาวชนให้สัมผัสถึงความสุขและความเพลิดเพลินจากกิจกรรมทางกาย เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉงและมีสุขภาพดีตลอดช่วงชีวิต หลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) ควรตั้งอยู่บนวิสัยทัศน์ที่ว่า ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่ผู้เรียนได้รับ จะเอื้อต่อการบรรลุความฉลาดรู้ทางกาย และเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพที่มีโครงสร้างชัดเจน ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกณฑ์มาตรฐาน

หลักสูตร

หลักสูตรที่บูรณาการหลักความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมโอกาสที่เท่าเทียม และมุ่งพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษผ่านโปรแกรมการเรียนรู้เฉพาะด้าน

หลักสูตรที่ยึดหลักการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้น มีการจัดเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ พร้อมกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างชัดเจน

หลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะการเคลื่อนไหว ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย สมดุล และสะท้อนมรดกทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

หลักสูตรที่ส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดรู้ทางกาย

หลักสูตรที่ส่งเสริมทั้งความร่วมมือและการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์

หลักสูตรที่ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน และจัดกิจกรรมที่หลากหลายและท้าทาย ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทุกคน ตลอดจนบริบทของโรงเรียนและชุมชน

หลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่จำเป็นต่อการดำรงวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและกระฉับกระเฉงตลอดช่วงชีวิต

หลักสูตรที่สนับสนุนการพัฒนาในทุกมิติของการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านร่างกาย วิถีชีวิต อารมณ์และคุณค่าสังคม และสติปัญญา พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น ภาวะผู้นำ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม

หลักสูตรที่เน้นบทบาทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมคุณค่าหลักที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและกีฬา เช่น ความเคารพ ความอดทนอดกลั้น และการเล่นอย่างยุติธรรม ตลอดจนส่งเสริมอุดมการณ์ของความเป็นพลเมืองโลก สอดคล้องกับวาระการพัฒนาหลังปี 2015

ความเชื่อมโยงข้ามหลักสูตรและความร่วมมือภายนอก

มีโอกาสในการจัดกิจกรรมทั้งภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน โดยเสริมความเข้มแข็งผ่านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

หลักสูตรที่เชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้พลศึกษากับสิ่งแวดล้อมและชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนที่หลากหลาย

มีการบูรณาการการจัดการเรียนรู้พลศึกษากับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษา ผ่านความเชื่อมโยงแบบสหวิทยาการ

ผู้เรียน

ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความมั่นใจ ความสามารถ ความรู้ และความเข้าใจที่สอดคล้องกับช่วงวัยและเป็นไปตามหลักสูตร

ผู้เรียนแสดงความสามารถทางกาย เคลื่อนไหวได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม และสามารถถ่ายโอนและปรับใช้ทักษะของตนให้สอดคล้องกับบริบทของกิจกรรมทางกายที่หลากหลาย

ผู้เรียนมีศักยภาพในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในหลายบทบาท ทั้งในฐานะผู้นำและผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และเข้าใจประโยชน์ของการดำรงและรักษาวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและกระฉับกระเฉง

การประเมินผล

การประเมินเพื่อการเรียนรู้ การประเมินเชิงวิเคราะห์ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) โดยใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการประเมิน

การประเมินเพื่อพัฒนาการสอน: การกำหนดกรอบการบริหารผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ซึ่งรวมถึงการสังเกตการสอนอย่างสม่ำเสมอและกลยุทธ์อื่น ๆ เพื่อใช้ข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาในสภาพแวดล้อมเชิงบวก

การวิจัย

การมีส่วนร่วมในเครือข่ายและความร่วมมือด้านการวิจัย เพื่อส่งเสริมคุณค่าของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาต่อสาธารณชนผ่านสื่อหลากหลายรูปแบบ และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

การประกันคุณภาพการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE)

เหตุผลสำคัญของการฝึกอบรมครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPETE) ตั้งอยู่บนแบบจำลองของครูผู้ตระหนักว่าผู้เรียนมีความต้องการและความสามารถที่หลากหลายอย่างยิ่ง และสามารถตอบสนองต่อความแตกต่างดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ครูต้องมีความเชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหาหลักสูตรและการปฏิบัติในชั้นเรียน เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ มีทักษะในการวิเคราะห์ ใคร่ครวญเชิงวิพากษ์อย่างสม่ำเสมอ มีความเป็นมืออาชีพ และเปิดกว้างต่อแนวคิดใหม่อยู่เสมอ ความสามารถในการปรับตัวและบริหารจัดการความเปลี่ยนแปลงถือเป็นคุณลักษณะสำคัญยิ่งของครูในบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ครูจำเป็นต้องเป็นผู้เรียนด้วยเช่นกัน และต้องสามารถจัดการกับประเด็นต่าง ๆ อย่างมีข้อมูลและหลักฐานรองรับ เพื่อพัฒนาการปฏิบัติของตนให้สอดคล้องกับโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ล้วนต้องอาศัยทักษะทางวิชาชีพของครูอย่างเป็นระบบ แผนการศึกษาในหลักสูตรการฝึกอบรมครูควรตั้งอยู่บนแนวคิดที่ชัดเจน และบนความเชื่อร่วมกันของสถาบันผู้จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับคุณค่าที่พึงประสงค์และความคาดหวังต่อบทบาทของครู หลักการที่นำเสนอมีความเหมาะสมและสามารถประยุกต์ใช้ได้ในบริบทสากล

เกณฑ์มาตรฐาน

คุณลักษณะทางวิชาชีพ

การคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรมุ่งเน้นผู้ที่มีศักยภาพทางวิชาการ มีแรงจูงใจ และมีความมุ่งมั่น พร้อมทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมและความถนัดสอดคล้องกับการประกอบวิชาชีพครู

หลักสูตรการฝึกอบรมควรมุ่งพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมที่มีจริยธรรมและความเป็นมืออาชีพ โดยให้ความสำคัญกับหลักความเสมอภาคและการจัดการศึกษาแบบครอบคลุม

หลักสูตรควรทำให้ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมตระหนักถึงบทบาทของตนในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็ก พร้อมทั้งพัฒนาความรู้เกี่ยวกับรูปแบบต่าง ๆ ของการล่วงละเมิด และแนวทางการตอบสนองอย่างเหมาะสมเมื่อพบกรณีต้องสงสัย

ควรมีการสนับสนุนงานวิจัยและการพัฒนาศักยภาพในการฝึกหัดครู เพื่อส่งเสริมทัศนคติทางวิชาชีพเชิงบวกของครูที่มีความสามารถและมีการใคร่ครวญสะท้อนคิดอย่างสม่ำเสมอ

ครูควรมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ผ่านเครือข่ายวิชาชีพ

ความรู้และความเข้าใจ

หลักสูตรการฝึกอบรมควรมีลักษณะพัฒนาตามลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยกำหนดเป้าหมาย ผลลัพธ์การเรียนรู้ และแนวคิดสำคัญไว้อย่างเป็นรูปธรรม

หลักสูตรควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการเคลื่อนไหวครอบคลุมทุกด้านของสาขาวิชา[51]

หลักสูตรควรเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของบุคคล และความเข้าใจในหลักการของการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

หลักสูตรควรเน้นบทบาทสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมสุขภาวะส่วนบุคคล และการดำรงวิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉงและมีสุขภาพดีตลอดช่วงชีวิต

[51] สาขาวิชาประกอบด้วยกิจกรรมภาคปฏิบัติ รวมถึงกิจกรรมดั้งเดิม กิจกรรมท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม และกิจกรรมรูปแบบใหม่ โดยเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สัมผัสกิจกรรมพลศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา

หลักสูตรการฝึกอบรมควรพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่ม ได้แก่ ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ผู้เรียนจากกลุ่มชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อย ผู้เรียนที่มีความพิการ และผู้เรียนจากกลุ่มเปราะบางอื่น ๆ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทดลองใช้และประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนผู้เรียนแต่ละกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรควรส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสะสมความรู้ สมรรถนะ และทักษะตามที่กรอบแนวคิด EIPET กำหนด และสามารถบรรลุบทบาท หน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในแผนผังหน้าที่ของ EIPET ได้อย่างครบถ้วน

หลักสูตรควรสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถวางแผนพัฒนาทักษะของผู้เรียนครอบคลุมทุกมิติของการเรียนรู้ และเข้าใจวิธีการส่งเสริมทักษะชีวิตที่สำคัญ เช่น ภาวะผู้นำ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม

หลักสูตรควรตอกย้ำความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการส่งเสริมค่านิยมหลักที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและกีฬา ได้แก่ ความเคารพ ความยุติธรรม และความอดทนอดกลั้น ตลอดจนสนับสนุนแนวคิดความเป็นพลเมืองโลกให้สอดคล้องกับวาระการพัฒนาหลังปี ค.ศ. 2015

ทักษะสำหรับการจัดการเรียนรู้

หลักสูตรการฝึกอบรมควรมีความสมดุลและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้กระบวนการทางการสอน วิธีการทางวิชาการ และเทคนิคการจัดการชั้นเรียนที่หลากหลาย อันช่วยให้สามารถปรับความแตกต่างของภาระงานการเรียนรู้และรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของครูที่มีความสามารถในการใคร่ครวญและสะท้อนคิดต่อการปฏิบัติงานของตนเอง

หลักสูตรควรพัฒนาเทคนิคด้านการสังเกต การบันทึก การจัดจำแนก การวิเคราะห์ การตีความ และการนำเสนอข้อมูล รวมทั้งการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อปรับปรุงและยกระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

หลักสูตรควรส่งเสริมพฤติกรรมที่ปลอดภัย และพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมในบริบทของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ควรจัดสรรเวลาอย่างสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาวิชา การเรียนรู้เกี่ยวกับศาสตร์การสอน ความรู้ทางวิชาชีพครู และประสบการณ์จริงในการฝึกปฏิบัติการจัดการเรียนรู้

ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาวิชาชีพครูได้มีประสบการณ์เชิงปฏิบัติด้านการจัดการเรียนรู้แบบครอบคลุม และการสนับสนุนเด็กที่มีความพิการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ควรมีการนิเทศและกำกับดูแลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยบุคลากรจากสถาบันผู้จัดการฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสม ร่วมกับครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา เพื่อให้การพัฒนาวิชาชีพเป็นไปอย่างมี คุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด

คุณสมบัติของหลักสูตร

ควรมีโครงสร้างและระบบคุณวุฒิที่เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งมีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับการให้คุณวุฒิ

ควรกำหนดให้ครูขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (เช่น องค์กรวิชาชีพครู)

การติดตามและประเมินผล

ควรมีแผนการประเมินหลักสูตรและการประกันคุณภาพที่เป็นระบบและชัดเจน

ภาคผนวก 2:
เอกสารกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม

อนุสัญญา	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม
อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการเลือกปฏิบัติทางการศึกษา (Convention against Discrimination in Education, 1960)	รับรองสิทธิในการเข้าถึงการศึกษา และสิทธิในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, 1979)	ขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านการศึกษา ขจัดแนวคิดแบบเหมารวมเกี่ยวกับบทบาทของชายและหญิง โดยส่งเสริมการศึกษาแบบสหศึกษาและการปรับวิธีการจัดการเรียนรู้
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child, 1989)	รับรองสิทธิในการได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและเป็นภาคบังคับ โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ ให้ความสำคัญกับสวัสดิภาพและพัฒนาการของเด็ก
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities, 2006)	ห้ามการกีดกันจากการศึกษาระดับประถมศึกษาแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายและเป็นภาคบังคับ หรือจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้วยเหตุแห่งความพิการ รับรองการจัดให้มีระบบการศึกษาที่ครอบคลุมในทุกระดับ

ข้อเสนอแนะ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม
ข้อเสนอแนะว่าด้วยการต่อต้านการเลือกปฏิบัติทางการศึกษา (Recommendation against Discrimination in Education, 1960)	มุ่งขจัดการเลือกปฏิบัติในด้านการศึกษา ส่งเสริมการกำหนดมาตรการเพื่อสนับสนุนความเสมอภาคด้านโอกาสและการปฏิบัติในภาคการศึกษา

ปฏิญญา	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม
ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights, 1948)	ทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา
ปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน (World Declaration on Education for All, 1990)	ทุกคนพึงได้รับประโยชน์จากโอกาสทางการศึกษาที่ออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเรียนรู้ของตน
ปฏิญญาเดลี (The Delhi Declaration, 1993)	ขจัดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกิดจากความแตกต่างด้านเพศ อายุ รายได้ ครอบครัว วัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และภาษา
ปฏิญญาเบอร์ลินของการประชุมรัฐมนตรีด้านพลศึกษาและการกีฬาโลก ครั้งที่ 5 (MINEPS V Declaration of Berlin, 2013)	คณะกรรมาธิการที่ 1: การเข้าถึงกีฬาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของทุกคน คณะกรรมาธิการที่ 2: ส่งเสริมการลงทุนในโครงการพลศึกษาและกีฬา

กฎบัตร	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพ (QPE) แบบครอบคลุม
กฎบัตรสากลว่าด้วยพลศึกษาและกีฬา ขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO Charter for Physical Education and Sport, 1978)	ไม่มีการระบุสาระเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีคุณภาพแบบครอบคลุมโดยตรง

ภาคผนวก 3:
บรรณานุกรม

American Academy of Pediatrics, American Public Health Association (APHA), and National Resource Center for Health and Safety in Child Care and Early Education (NRC) (2010). *Preventing Childhood Obesity in Early Care and Education: Selected Standards from Caring for Our Children: National Health and Safety Performance Standards; Guidelines for Early Care and Education Programs,* (3rd ed.). (Accessed 14/11/2014).

American College of Sports Medicine (ACMS) (2011). *"Exercise is medicine."* (Accessed 14/11/2014).

Association for Physical Education (afPE) (2008). *Health Position Paper*. Worcester, afPE.

Bailey, R., and Dismore, H. (2004). *SpInEd: The Role of Physical Education and Sport in Education. Project report for the IVth MINEPS Conference, December 2004 Athens, Greece.* Berlin, Christchurch University College, Canterbury & International Council of Sport Science and Physical Education. (Accessed 20/11/2014).

Barg, C.J., Armstrong, B.D., Hetz, S.P., and Latimer A.E. (2010). Physical Disability, Stigma, and Physical Activity in Children. *International Journal of Disability, Development and Education*, 57 (4), p. 378.

Burton, L.J., and VanHeest, J.L. (2007). The importance of physical activity in closing the achievement gap. *Quest,* 59, pp. 212-218.

Canadian Heritage (2005). *Sport Canada's Policy on Aboriginal Peoples' Participation in Sport. Ottawa,* Canadian Heritage.

Coffield, F., Moseley, D., Hall, E., and Ecclestone, K. (2004). *Learning styles and pedagogy in post-16 learning. A systematic and critical review.* London, Learning and Skills Research Centre. (Accessed 20/11/2014).

Commonwealth Secretariat (2012). *Commonwealth Ministerial Working Group on the Post-2015 Development Framework for Education. Marlborough House, 12-13 December 2012. Commonwealth Recommendations for the Post-2015 Development Framework for Education. Background paper.* London, Commonwealth Secretariat. (Accessed 20/11/2014).

De Corby, K., Halas, J., Dixon, S., Wintrup, L., and Janzen, H. (2005). Classroom teachers and the challenges of delivering quality physical education. *The Journal of Educational Research,* 98, pp. 208-220.

EUPEA (2011). *Declaration of Madrid "No Education without Physical Education".* Brussels, EUPEA. (Accessed 20/11/2014).

European Commission (2008). *EU Physical Activity Guidelines: Recommending Policy Actions in Support of Health-Enhancing Physical Activity.* Brussels, European Commission. (Accessed 20/11/2014).

European Commission (2011). *Communication on sport: Developing the European Dimension in Sport.* Brussels, European Commission. (Accessed 20/11/2014).

European Parliament (2007). *Resolution on the Role of Sport in Education 2007.* (Accessed 14/11/2014).

Flintoff, A., and Scraton, S. (2006). Girls and physical education. In: Kirk, D., Macdonald, D. and O'Sullivan, M. (eds). *Handbook of Physical Education.* London, Sage, pp. 767-783

Hallal, P.C., Andersen, L.B., Bull, F.C., et al. (2012). *Global physical activity levels: surveillance progress, pitfalls and prospects. The Lancet;* 380 (9838), pp. 247-57. (Accessed 14/11/2014).

Hardman, K., and Marshall, J. (2009). *Second world-wide survey of school physical education: Final report.* Berlin, ICSSPE. (Accessed 20/11/2014).

Harris, J., Cale, L., and Musson, H. (2012). The predicament of primary physical education: a consequence of 'insufficient' ITT and 'ineffective' CPD? *Physical Education and Sport Pedagogy*, 17, pp. 367-381.

Hillman, C.H., Pontifex, M.B., Raine, L.B., Castelli, D.M., Hall, E.E., and Kramer, A. F. (2009). *The Effect of acute treadmill walking on cognitive control and academic achievement in preadolescent children. Neuroscience,* 159, pp. 1044-1054. (Accessed 20/11/2014)..

Hollar, D., Messiah, S.E., Lopez-Mitnik, G., Almon, M., Hollar, T.L., and Agatston, A.S. (2010). *Effect of an elementary school-based obesity prevention intervention on weight and academic performance among low income children. American Journal of Public Health,* 100, pp. 646-653. (Accessed 20/11/2014).

Horrell, A., Sproule, J., and Gray, S. (2012). Health and wellbeing: a policy context for physical education in *Scotland. Sport, Education and Society,* 17 (2), pp. 163-180.

ICEE (2013). *Launch of the International Sport Coaching Framework.* (Accessed 14/11/2014).

IIEP (2009). *The role and impact of NGOs in capacity development from replacing the state to reinvigorating education.* Paris, IIEP. (Accessed 20/11/2014).

INEE (2009). *Education in Emergencies: Including Everyone.* Geneva, INEE. (Accessed 20/11/2014).

International Olympic Committee (IOC) (2013). *Olympic Charter.* Lausanne, IOC. (Accessed 20/11/2014).

IOM (2012). *Accelerating Progress in Obesity Prevention: Solving the Weight of the Nation.* Washington, DC, The National Academies Press. (Accessed 20/11/2014).

IOM (2013). *Educating the student body: Taking physical activity and physical education to school.* Washington, DC, The National Academies Press. (Accessed 20/11/2014).

Jones, C. (2006). *From theory to practice: using differentiation to raise levels of attainment.* London, Learning and Skills Network. (Accessed 20/11/2014).

Keegan, R.J., Keegan, S.L., Daley, S., Ordway, C., and Edwards, A. (2013). *Getting Australia moving: establishing a physically literate and active nation (game plan).* Australia, University of Canberra. (Accessed 20/11/2014).

Kirk, D. (2012). *Empowering Girls and Women through Physical Education and Sport - Advocacy Brief.* Bangkok, UNESCO. (Accessed 20/11/2014).

Knuth, A.G., Bacchieri G., Victora, C.G., and Hallal, P.C. (2010). *Changes in physical activity among Brazilian adults over a 5-year period. Journal of Epidemiology and Community Health,* 64, pp. 591-595. (Accessed 20/11/2014).

Learning Metrics Task Force (LMTF) (2013). *Toward Universal Learning: A Global Framework for Measuring Learning. Report No. 2 of the Learning Metrics Task Force.* Montreal and Washington, UNESCO Institute for Statistics and Center for Universal Education at the Brookings Institution. (Accessed 20/11/2014).

Leatherdale, S.T., Manske, S., Faulkner, G., Arbour, K., and Bredin, C. (2010). *A multi-level examination of school programs, policies and resources associated with physical activity among elementary school youth in the PLAY-ON study. The International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity,* 7 (1), p. 6. (Accessed 20/11/2014).

Lee, I.M., Shiroma, E.J., Lobelo, F., Puska, P., Blair, S.N., and Katzmarzyk, P.T. (2012). *Effect of physical inactivity on major non-communicable diseases worldwide: an analysis of burden of disease and life expectancy. The Lancet,* 380 (9838), pp. 219-229. (Accessed 20/11/2014).

Le Masurier, G., and Corbin, B. (2006). *Top 10 reasons for quality physical education. The Journal of Physical Education, Recreation & Dance,* 77 (6). (Accessed 20/11/2014).

Metzler, M.W. (2005). *Instructional models for physical education* (2nd ed.). Scottsdale, AZ, Holcomb Hathaway.

Miller, F.A., and Katz, J.H. (2002). *The Inclusion Breakthrough: Unleashing the Real Power of Diversity.* San Francisco, Berrett-Koehler Publishers.

National Association for Sport and Physical Education (NASPE), and American Heart Association (AHA) (2012). *2012 Shape of the Nation Report: Status of Physical Education in the USA.* Reston, VA, American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance. (Accessed 20/11/2014).

Nike, Inc., American College of Sports Medicine (ACSM), and International Council of Sport Science and Physical Education (ICSSPE) (2012). *Designed to Move: a physical activity action agenda.* Oregon, Nike. (Accessed 20/11/2014).

Sayed, Y., and Soudien, C. (2003). *(Re)framing education exclusion and inclusion discourses: Limits and possibilities. IDS Bulletin,* 34 (1), pp. 9-17. (Accessed 20/11/2014).

Shephard, R.J., and Trudeau F. (2005). *Lessons learned from the Trois-Rivières Physical Education Study: A retrospective. Pediatric Exercise Sciences,* 17 (2). (Accessed 20/11/2014).

Sport for Development and Peace International Working Group (SDP IWG) (2008). *Harnessing the power of sport for development and peace: Recommendations to governments.* Toronto, Right To Play. (Accessed 20/11/2014).

The International Bank for Reconstruction and Development (IBRD)/ The World Bank (2011). *Learning for All Investing in People's Knowledge and Skills to Promote Development. World Bank Group Education Strategy 2020.* Washington, DC, IBRD. (Accessed 18/11/2014).

UNESCO (1978). *Charter for Physical Education and Sport.* Paris, UNESCO. (Accessed 20/11/2014).

UNESCO (2004). *EFA global monitoring report: Gender and education: The leap to equality.* Paris, UNESCO. (Accessed 20/11/2014).

UNESCO (2013a). *Declaration of Berlin.* MINEPS V, Berlin, Germany, May 28-30. (Accessed 20/11/2014).

UNESCO (2013b). *Schooling for Millions of Children Jeopardized by Reductions in Aid.* Paris, EFA GMR, and UIS. (Accessed 20/11/2014).

UNESCO, and UNICEF (2013). *"Envisioning Education in the Post-2015 Development Agenda". Executive Summary. Global Thematic Consultation on Education in the Post-2015 Development Agenda.*(Accessed 18/11/2014).

UNICEF (2009). *A Practical Guide for Developing Child Friendly Spaces.* (Accessed 18/11/2014).

UNICEF (2013). *Sustainable Development Starts and Ends With Safe, Healthy and Well-educated Children.* (Accessed 14/11/2014).

United Nations Inter-Agency Task Force on Sport for Development and Peace (2003). *Sport for development and peace: towards achieving the Millennium Development Goals. Report from the United Nations Inter-Agency Task Force on Sport for Development and Peace.* (Accessed 18/11/2014).

Van Acker, R., De Bourdeaudhuij, I., De Martelaer, K., Seghers, J., Kirk, D., Haerens, L., De Cocker, K., and Cardon, G. (2011). *A Framework for Physical Activity Programs Within School-Community Partnerships. Quest,* 63 (3), pp. 300-320. (Accessed 20/11/2014).

Whitehead, M. (2001). *The Concept of Physical Literacy. European Journal of Physical Education,* 6, pp. 127-138. (Accessed 20/11/2014).

Whitehead, M. (2010). *Physical Literacy throughout the Lifecourse.* London, Routledge.

WHO (2004). *Global strategy on diet, physical activity and health: Physical activity.* Geneva, WHO. April 17. (Accessed 20/11/2014).

WHO (2008). *The Global Burden of Disease: 2004 update.* Geneva, WHO. (Accessed 20/11/2014).

WHO (2010). *Global recommendations on physical activity for health.* Geneva, WHO. (Accessed 20/11/2014).

WHO (2013). *Follow-up to the Political Declaration of the High-level Meeting of the General Assembly on the Prevention and Control of Non-communicable Diseases Resolution WHA66.10.* (Accessed 14/11/2014).

